

கடவுள் துணை.

சத்தப்பிரகரணம்.

மகாமகேசுபாதாராய, டாக்டர்
ஈ. வே. சாமிநாதையர் நால் நிகையப்
புத்தகம், சென்னை-20.

அருணாசலசுவாமிகளால்

நூதன உரைசெய்யப்பட்டதை

சென்னை-இட்டர்

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களது

புரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

சென்னை 'ஆச்சாரப்பன் தெரு' 84.

உ
ஓம்
ஸ்ரீசுந்தரவேடம்.

சத்தப்பிரகரணம்.

குருஸ்துதி

புஷ்பநாபம் ஸ்ரீசுந்தரவேடம் கீவலஜாநமஸ்கீடம் | வி
ஷ்வதேவம் ஸ்ரீசுந்தரவேடம் தத்யமஸ்யாதி லக்ஷ்யம் | விக்ரமஸ்யம்
விமலமவலம் ஸ்ரீசுந்தரவேடம் | ஸ்வாஸ்தியம் ஸ்ரீசுந்தர
வேடம் ஸ்ரீசுந்தரவேடம் ||

இதனதுபொருள்.

பிரமாணந்தஸ்வரூபமாகியும், சிரேஷ்டமான சுகத்
தைக்கொடுப்பதாகியும், நிர்விகாரமாகியும், ஞானவடி
வமாகியும், பிரபஞ்சாதீதமாகியும், ஆகாசத்துக்குச்ச
மானமாகியும், மஹாவாக்கியங்களுக்கு இலட்சியபார்த்
தமாகியும், நித்தியமாகியும், நின்மலமாகியும், அசைவர்
றதாகியும், எப்போதும் சாட்சிமாத்திரமாகியும், பாவ
னைகளுக்கப்பாற்பட்டதாகியும், முக்குணங்களு மில்
லாததீராகியுமிருக்கின்ற சற்குருவை நமஸ்காரம் பண்
ணுகிறேன்.

பதிட்ட] இராகத்துவேஷப்பிரகரணம். 116 ௫

னமுதலிய விருபத்தைந்து தத்துவங்க ளெனவும், அவற்றினின்றுஞ் சங்கற்பபூபமாகப் பரிணமித்ததே பாஞ்சபூதபௌதிகமெனவும், அவற்றைச் சங்கற்பவி கற்பபூபமான சித்தவிருத்தியால்வருகிற இராகத்து வேஷங்களாலனுபவிக்குஞ் சகலக்கங்களே விடயமெ னவுந்தோற்றியஅத்தியாரோபத்தைஅபவநந்தான் முன்னுண்டான முறைமைப்படி யடக்கித் தனது நிசானந்தத்தைவெளிப்படுத்தும்நிமித்தமருளே திரு மேனியாக வெழுந்தருளிய சேஷாத்திரி சிவனாரென் னுமஞானசாரியர்சங்கற்ப விகற்பத்தினால்விருப்புண் டாய் அதனால் விடையங்களிற் சுழலாநின்ற சித்தநத் தின் விருத்தியைக் கெடுத்ததற்குச் சுத்தி யுண்டாக் கும்பொருட் டவ்விருப்பு வெறுப்பை இராகத்துவே ஷப் பிரகரண மெனவும், அச்சித்த சுத்தியுண்டான விடத்து யதார்த்தத்தைக் காண்பதற் கேதுவாகத் தோற்றின குறியைத் தெரிவித்தற்பொருட்டதனைச் சாதனசதுஷ்டயப் பிரகரணமெனவும், அவை யுதித் தவிடத்துப் பாஞ்சபூதபௌதிக முதலிய வனைத்துஞ் சடமெனத் தெளிவித்தற் பொருட்டவற்றைத் தூலப் பிரகரணமெனவும், அவைகள் சடமானவிடத் தவை யனை மேற்சித்தக்கொண்டசைப்பிக்குமந்தக்கரண

ங்களைச் சீடமென்றறிந்தவைகளை நீக்குதற்பொருட்
 உவற்றைச் சூக்குமப்பிரகரண மெனவும், அவைகள்
 டங்கினவிடத் திவைகட்குக் காரணமான மாயைய
 வித்தையை யரோபிதமென்றறிந்ததற்றும்பொருட்
 உவற்றைக்காரணப் பிரகரணமெனவும், அவைகளை
 கினவிடத் தெதிரிட்ட சிவஸ்வரர்களை மறைத்த
 மகத்துவம்புரசிவிதிகளைச் சிற்பிரகாசமாக நீக்குதற்
 பொருட்டவைகளை மகாகாரணப்பிரகரணமெனவும்,
 இவைகளைத் துந்தற்பிரகாசமாக நீங்கினவிடத்துத்
 தனது சுயம்பிரகாசமாக விளங்காநின்ற நித்தியா
 நந்தமோமதுஸ்வரூபமெனத் தெரிவிக்கும்பொருட்
 உதனை நிசானந்தானுபூதிப் பிரகரண மெனவும்,
 பஞ்சத்துக்கூறிய ஏழு பிரகரணங்களாம். இங்ஙன
 முறையாகக்கூறத் தொடங்கிய விப்பிரகரணங்களுண்
 முந்தின பிரகரணத்தில் இராகத்துவேஷாதிகளின்
 ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கிறார்.

சுலோகம். ௨

சாமாந்யஸூட்சு ருந் ஸேஷோபதேய சாஸ
 சா! தீஸாஸ்யரூபவ்ருத்தமஸாஸ சூருநியாஸ்யதே 3

இதன்துபொந்தா.

காமமுதற்பதினாறுகுணங்களில்-இராகமுதற்பதின் மூன்றுந் தள்ளத்தக்கனவும், இச்சைமுதன் மூன்றுங்கொள்ளத்தக்கனவுமாம். அவைகளின் ஸ்வரூபம் நிரூபம்நிரூபிக்கப்படுகின்றது. இராகத்தினம்சமோகாம. அதலாற் காமாதியெனக் கூறினார். இப்பதின் மூன்றும்இராகத்துவேஷங்களின்பரியாயமெனக்கொள்க.

எந்த இராகத்துவேஷங்களினாற் றிரிவித கரணங்களுந்திரிவிதகன்மங்களைச்செய்கின்றதோ? அந்த இராகத்துவேஷங்களின் குணங்களைநிரூபிக்கிறோம். அவையாவன? இராகம்-துவேஷம்-காமம்-குரோதம்-உலோபம்மோகம் - மதம்-மச்சரம்-ஈரிஷை-அசூயை-இட்டம் பம்தர்ப்பம்-அதங்காரமெனப் பதின்மூன்றும். இப்பதின்மூன்றும்மோட்சமடைதற்கு விக்கினமாயிருக்கின்றபடியா னிவற்றை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயங்களிலும்பரிசியாமற்சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. சித்தம். (இவைகளின் விபரம்) பரஸ்திரீகமனம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு. இராகமென்றுபேர், இதைமுழுட்சுவானவர்கள் காலக்கிரயக்கி லமில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்

டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூரு
வத்தி லிராவணன் பரதாரமரன சீதையம்மனை யிச்
சித்த இராகத்தினாலவன் பிராணஹானிபந்துநாச மி
ராச்சியஹானி யிகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவை முதலா
ன அநேகவர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும் இன்னஞ்ச
கோதரரான சந்தோபசந்தாளி வருந் திலோத்தமை
யைக்கண் டென்பாரி என்பாரியென் றடித்துக்கொண்
டிற்றந்ததும், இன்ன மனேகம்பேர் இந்த இராகத்தி
னாற் றுக்க மனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டி
ருக்கிறோ மானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்
களு மிந்த இராகத்தினு லநேக துக்கமனுபவிப்ப
தைப் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும்,
இனிப் பிறக்கப்போகிறபேர்க ளிடத்திலு மிந்த இ
ராக மிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று
தோற்றுகிறபடியினாலும், இந்த இராகத்தை முழுட்ச
வானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்
தம். இப்படியே தனக்கொருவனபகாரம் பண்ணினு
லவனுக்குப்பதிலபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்று வி
கற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்குத் துவேஷமென்று
பேர், இதை முழுட்சவானவர்கள் காலத்திரயுத்திலு
மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன்

விட்டுவிடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் இரணிய
கசிபன்றன்றம்மயனைக்கொன்ற நாராயணனைக்கொல்
லவேண்டுமென்ற துவேஷத்தினாலவனுடைய பிரா
ணஹானி பந்துநாசம் இராச்சியஹானியிகபரங்களி
லபகீர்த்திகளிவைமுதலான அநேகவந்தத்தங்களனுப
வித்தது மின்னு மநேகம்பே ரிந்தத்துவேஷத்தினால்
துக்கமனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கி
றே மானபடியினாலும், இப்போப திருக்கிறபேர்களு
மிந்தத்துவேஷத்தினாலநேகதுக்க மனுபவிப்பதைப்
பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப்
பிறக்கப் போகிறபேர்களிடத்திலு மிந்தத் துவேஷ
மிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று ஷோற்
றுகிறபடியினாலும் இந்தத்துவேஷ முழுட்சவானவர்
கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இப்
படியே புத்திரமித்திர களத்திரகிரக்கிராம சேஷாத்
திரதனதான்யாதிகண் மேன்மேலுஞ் சம்பாதிக்க
வேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிறசித்த விருத்திக்
குக்காமமென்றுபேர், இதைமுழுட்சவானவர்களுக்கா
லத்திரயத்திலுமில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவே
ண்டியுது. ஏன்விடவேண்டிய தென்றால், பூருவத்தில்
நரகாகூரன் இலட்சம் ஸ்திரிகளைக் கலியாணஞ்செய்

வதற்காசித்துத்தேவஸ்திரீகஸ்பதினயிரம்பேர்களைச்
 சிறைபிடித்து வந்ததைக்கேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்
 தியால் பிராண ஹானி பந்துநாச மிராச்சியஹானி
 யிகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவைமுதலான துக்கங்கள்
 னுபவித்தது மின்னும்நேகம்பேர் துக்க மனுபவித்த
 துஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடியினு
 லுமிப்போதிருக்கிறபேர்களு மிந்தக் காமத்தினுலநே
 கதுக்க மனுபவிப்பதைப் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டி
 ருக்கிற படியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிறபேர்
 களிடத்திலு மிந்தக் காமமிருந்தாற் றுக்கமே
 யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிற படியினாலும்,
 இந்தக்காம முழுட்சவானவர்கள் சர்வாத்துமன
 விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இப்படியே தனக்
 குவேண்டிய காரியங்களி லொருவன் விக்கினம்
 பண்ணினு லவனிடத்தி லாக்கிரமமாக விகற்பித்து
 வருகிறசித்த விருத்திக்குக் குரோத மென்றுபேர்,
 இதை முழுட்சவானவர்கள் காலத்திரயத்திலுமில்
 லாமற் சர்வாத்மன விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன்
 விடவேண்டியதென்றால், பூர்வத்திலபகாசுரன் றன
 துபுசிப்பிற்கு விக்கினஞ் செய்த வீமராசன்பேரிற்
 குரோதம்வைத்ததன லவன் பிராணஹானி பந்துநா

சமிராச்சியஹானியிகபரங்களி லபகீர்த்தியிவைமுத
லான அனேக வநர்த்தங்க ளனுபவித்தது மின்ன
மநேகம்பேரிந்தக் குரோதத்தினால் துக்க மனுபவித்
ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியி
னாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களிந்தக் குரோதத்தி
னாற் றுக்கமனுபவிக்கிறது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டி
ருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறப்பிக்கப்போகிறபேர்க
ளிடத்திலிந்தக்குரோத மிருந்தாற்றுக்கமேயனுபவிப்
பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலு மிந்தக் குரோ
தமுமூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டு விடவேண்
டியதுசித்தம். இப்படியே தான் சம்பாதித்த பதார்த்
தங்களி லொருத்தருக் கொருகாசளவு செலவுபண்ண
லாகாதென்று விகற்பித்துவருகிற சித்த விருத்திக்கு
உலோபமென்றுபேர், இதை முமூட்சுவானவர்கள்
காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிட
வேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூர்வத்
தில் துரியோதனனவன் சூதாடிக்கெலித்த பாண்
டவர்களுடைய இரீட்சியத்தி லவர்கள் வசிக்கக்கூட
விடங்கொடுக்கமாட்டேனென்றஉலோபத்தினாலவன்
பிராணஹானி பந்துநாச மிராச்சியஹானி யிகபரங்
களி லபகீர்த்தி யிவைமுதலான அநேகவநர்த்தங்கள

னுபவித்ததும். பின்னு மநேகம்பேர் துக்கமனுபவித்ததுஞ் சாஸ்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்க ளிந்த உலோபத்தினால நேகதுக்க மனுபவிப்பதும் பிரத்தியட்சமாகக்கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிறபேர்களிடத்திலு மிந்த உலோபம் இருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்க ளென்று தோற்றுகிறபடியினாலும், இந்த உலோபம் முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனாவிட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இப்படியேதான் சம்பாதித்த பதார்த்தத்தின்பேரில் பிரியமோதப்பிரமோ தமாய்வி கற்பித்துவருகிறசித்தவிருத்திக்குமோகமென்றுபேர், இந்தமோக முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலுமில்லாமற்சர்வாத்மனாவிட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் தசரத மகாராசன்தனதுஜேஷ்டபுத்திரனான பூரீராமன்பேரில்வைத்தமோகத்தினு லவர்மாத்ருவாக்கிய பரிபாலன நிமித்தங் காட்டுக்குப்போன அதனு லிவர் பிராணஹானி பந்துநாச மிராச்சியஹானி யிகப்ரங்களி லபகீர்த்தி இவை முதலான அநேக வர்த்தங்க ளுனுபவித்தது மின்னுமிந்த மோகத்தினு லநேகம்பேர் துக்க மனுபவித்ததுஞ் சாஸ்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானப

டியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்க ளிந்த மோகத்தி னாலநேகந் துக்கங்க ளனுபவிக்கிறது பிரத்தியட்சமா கக் கண்டிருக்கிற படியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போ கிறபேர்களிடத்திலு மிந்த மோக மிருந்தாற் றுக்க மே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலு மிந்த மோக முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டு விடவேண்டியது சித்தம். இப்படியே ஐஸ்வரியர்தமக் குள்மதத்தினாற்கொவித் துக்கிருத்தியாகிருத்தியந்தெ ரியாமல் விகற்பித்துவருகிற சித்த விருத்திக்கு மத மென்றபேர், இந்த மத முழுட்சுவானவர்கள் காலத் திரயத்திலுமில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டி யது. ஏன்விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் கார்த் திவீரியார்ச்சனானவன் றன்னிடத்தில் வந்த மகா ரிஷியான நாரதரைமதித் துபசாரம்பண்ணுமாற் கொர் வித்திருந்ததைக்கேட்ட பரசுராமனாலவன் பிராண ஹானி பந்துநாச மிராச்சியஹானி யிகபரங்களி லப கிர்த்தி யிவைமுதலான அநேகவந்தத்தங்களனுபவித் தது மின்னுமிந்தமதத்தின லநேகம்பேர் துக்கம்னுப வித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடி யினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களிந்த மதத்தினா லநேக துக்கமனுபவிக்கிறது பிரத்தியட்சமாகக்கண்டி

MAHARAGOPADHYAYA

ருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிறபேர்களிடத்திலும் இந்தமத மிருந்தாற்றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்றுதோற்றுகிறபடியினாலும், இந்தமுழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இப்படியே ஒருத்தர் சுகமாயிருந்தாலவர்களைப்பார்த்துச்சகிக்காமல் விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு மச்சரமென்றுபேர், இந்தமச்சரமுழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன்விடவேண்டிதென்றால், பூருவத்தில் சிசுபாலனைவன் தருமராஜன் ராஜசூயயாகத்தி லக்கிர தாம்பூலம் வாங்கத்தக்கவராரென்று விசாரித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமிக்குக் கொடுத்ததைச் சகிக்காமல் மச்சரப்பட்டதினாலவனுடைய பிராணஹானிபந்துநாசமிராச்சியஹானியிசுபரங்களிலபகீர்த்தி யிவைமுதலான அநேகவனர்த்தங்களனுபவித்ததுமின்னுமிந்த மச்சரத்தினாலநேகம்பேரதுக்கமே யனுபவித்ததுஞ், சாத்திரங்களிற்கண்டிருக்கிறோமான்படியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களிந்த மச்சரத்தினாற்றுக்கமே யனுபவிக்கிறது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப்பிறக்கப்போகிறபேர்களிடத்திலும் இந்த மச்சர மிருந்தாற்றுக்க

பதிப்பு.] இராகத்துவேஷப்பிரகரணம். கரு

மேயனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும், இந்த மச்சர முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இப்படியே தனக்கு வந்ததுக்கம்பி ரத்தியாருக்குவரலாகாதாவென்று வி கற்பித்துவருகிற சித்த விருத்திக்கு ஈரிஷையென்று பேர். இந்தஈரிஷை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரய த்திலுமில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டிய து. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் அரு ணைச்சதன் தனக்குவந்த துக்கந் தனதிஷ்டனானவா ணைசுரனுக்கு வரலாகாதாவென் றெதிர்த்த வீரிஷையினுற் பிராணஹானி பந்துநாச மிராச்சியஹானி யிக பரங்களி லபகீர்த்தி யிவைமுதலான அநேக வந்தத் தங்களனுபவித்தது மின்னுமிந்த வீரிஷையினு லநே கம்பேர் துக்கமனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர் களிந்தவீரிஷையினுற்றுக்கமேயனுபவிப்பதைப்பிரத் தியட்சமாகக்கண்டிருக்கிறபடியினாலுமினிப்பிறக்கப் போகிறபேர்களிடத்திலு மிந்த வீரிஷை யிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியி னாலும், இந்த வீரிஷை முழுட்சுவானவர்கள் சர் வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இப்படியே

தனக்குவந்தசுகமபராளுக்கு வரலாமாவென்று விகற்
பித்து வருகிற சித்த விருத்திக்கு அசுரையென்று
பேர், இதை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு
மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன்
விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் பவுண்டீகவா
சுதேவனானவன் தனக்கும்வாசுதேவன், கிருஷ்ணனுக்
கும்வாசுதேவனென்று பேராவென்கிற அசுரையி
னாலவரிடத்தெதிர்த்துப் பிராணஹானி பந்துநாச மி
ராச்சியஹானியிகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவைமுதலா
ன அநேகவந்தத்தங்க ளனுபவித்தது மின்னுமநேகம்
பேரிந்த வசுரையினாற் றுக்கமே யனுபவித்ததுஞ்
சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும்,
இப்போதிருக்கிறபேர்களுமிந்த அசுரையினாற் றுக்க
மே யனுபவிப்பது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிற
படியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிறபேர்களிடத்தி
லிந்தவசுரைய யிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்க
ளென்றுதோற்றுகிறபடியினாலுமிந்த அசுரசமுழுட்
சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது
சித்தம். இப்படியே தான் பண்ணினதருமத்தை நாலு
பேரும்பார்த்துபளான்றாயிருக்கின்றதென்று சொல்
லவேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்

பதிப்பு.] இராக்த்தவேஷப்பிரகாணம்.. கள

திக்கு இடம்பமென்றுபேர்,இதை முழுச்சுவானவர்
கள் காலத்திரயத்திலுமிஸ்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டு
விடவேண்டியது. ஏன்விடவேண்டியதென்றால், பூரு
வத்தில் நபூருவமகாராசனானவன் னாருவாசரிஷியைப்
பார்த்து நான்செய்த யாகங்களைப்போல யார்செய்
யப்போகிறார்கள். இதுநன்றாயிருக்கிறதேயென்று கே
ட்கையானத்து திக்கைபோலஆயிரம்வருஷம்நெய்சொ
ரிந்து யாகஞ்செய்தவனு மிப்படி கேட்கவில்லை. ஈதெ
ன்ன இடம்பயாகமென்று சொன்னவரைக்கோபித்த
அவனது யாகத்தோடு மவன்பிராணஹானி பந்துநா
சமிராச்சியஹானி யிகபரங்களி லபகீர்த்தி இவைமு
தலான அநேகவந்தத்தங்க ளனுபவித்தது மின்னும்நி
த இடம்பந்தினா லநேகம்பேர் துக்க மனுபவித்ததுஞ்
சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும்,
இப்போதிருக்கிறபேர்களிந்த இடம்பத்தினாற் றுக்க
மேயனுபவிப்பது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிற
படியினாலும், இனிப்பிறக்கப்போகிறபேர்க ளிடத்தி
லுமிந்த இடம்பமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்க
ளென்றுதோற்றுகிறபடியினாலுமிந்தஇடம்ப முழுட்
சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது

சித்தம். இப்படியே புத்திரகளத்திர தனதானியாதி
 சம்பத்துத்தனக்கேயுண்டு, தனக்கொருத்தருஞ் சமா
 னமில்லையென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்
 குத் தர்ப்பமென்றுபேர், இதைமுழுட்சுவானவர்கள்
 காலத்திரயத்திலு, மில்லாமற்சர்வாத்மனா விட்டுவிட
 வேண்டியது. என்னிடவேண்டியதென்றால், பூருவத்
 திற்சதகந்தரனாவன் ஐஸ்வரியத்திற் றனக்கொருத்
 தருஞ்சமானமில்லையென்று அமரர்களுக்கு உபத்தி
 ரவஞ்செய்ததை நாரத ரிராமருக்கறிவிக்க, அவர்பாரி
 யான சீதையம்மனாலவன் பிராணஹானி பந்துநாச
 மிராச்சியஹானி இகபரங்களி லபசீர்த்தி யிவைமுத
 லான அநேகவர்த்தங்க ளனுபவித்தது மின்னுமிந்
 தத்தர்ப்பத்தினு லநேகம்பேர் துக்கமே யனுபவித்த
 துஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினு
 லும், இப்போதிருக்கிறபேர்களிந்தத் தர்ப்பத்தினுற்
 றுக்கமே யனுபவிப்பது பிரத்தி யட்சமாகக் கண்டி
 ருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிறபேர்கள்
 டத்திலுமிந்தத் தர்ப்பமிருந்தாற் றுக்கமேயனுபவிப்
 பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலு மிந்தத்தர்ப்ப
 முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிட்டிவண்
 டியது சித்தம். இப்படியே அடா! என்னை யறிபாயா?

நான் பிடித்த காரியம் விடுவேனா? நீயாவென்க்குப்புத்
 திசொல்கிறவனென்று விதற்பித்துவருகிற சித்தவிரு
 த்திக் ககங்கார மென்றுபேர், இதை முழுட்சுவான
 வர்கள் காலத்திரயத்திலுமில்லாமல் சர்வாத்மனாவிட்
 டிவிடவேண்டியது. ஏன்விடவேண்டியதென்றால், பூரு
 வத்தில் மதுகடைவரென்பவர்கள் மகாவிஷ்ணுவோ
 டி பதினாயிரம்வருஷம் யுத்தஞ்செய் தினையாம லவர்
 வரங்களுக் காசியாமற்றாங்களந்த விஷ்ணுவுக்குவரங்
 கொடுத்த அகங்காரத்தினுற் பிராணஹானிபந்துநாச
 மிராச்சியஹானி இகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவைமு
 தலான அநேகவர்த்தங்க ளனுபவித்தது மின்னு
 மிந்த அகங்காரத்தினு லநேகம்பேர் துக்கமனுபவித்த
 துஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினு
 லும், இப்போதிருக்கிற பேர்களிந்த அகங்காரத்தி
 னுற் றுக்கமேயனுபவிப்பது பிரத்தியட்சமாகக் கண்
 டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்
 களிடத்தி லிந்த அகங்காரமிருந்தாற் றுக்கமே யனு
 பவிப்பார்க ளென்று தோற்றுகிறபடியினாலு மிந்த
 அகங்கார முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டு
 விடவேண்டியது. சித்தம். இந்த இராகமுதல்சங்கார
 மீருண்பதின்மூன்றுகுணங்களினு லிராவணன்முதல்

மதுகடைவா ன் றுனபேர்கள் மஹாசமர்த்தர்களா யிருந்து மவர்கள் பிராணஹானிமுதலான அநேகவ நர்த்தங்கண் முன்னனுபவித்தது சாத்திரங்களிற் க ண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலு மிப்படியே சத்திய வர்த்தமானகாலத்திலு மிந்த இராகாதிகுணங்களா ல நேகஜனங்கள் பிராணஹானிகளும், அநேக ரோகங் களும், அநேக திரவியநாசங்களும், பந்துக்கிள் வி ரோதங்களும், அபகீர்த்திகளும் இவைமுதலான அநேகவநர்த்தங்க ளனுபவிக்கிறது பிரத்தியட்சமா கக் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும், இனிப்பிறக் கப்போகிறபேர்களு மிந்த இராகாதிகுணங்களினின் றும் விடுபடாமற் போனார்களாகி விப்படியேயநேகவ நர்த்தங்களனுபவிப்பார்களென் றுதோற்றப்படுகிறப டியினாலும், இந்த இராகாதி பதின்மூன்று குணங்க ளுமோக்ஷமார்க்கத்துக்குச் சத்துருவாயிருக்கிறபடி யினாலும், ஜநமரணப் பிரவாகரூபமான நரகத்துக் கேதுவாயிருக்கிறபடியினாலும், இப்பதின்மூன்று கு ணங்களையு முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டு விடவேண்டியது சித்தம். இவைகளாலுண்டான ஜந நமரணமே நரகமென்பதாம். இதற்குச் சமுபாயித் தை. ஜநமரணரூபமான தேகமே நரகமென்பதற்குப்

பதிப்பு.] இராகத்துவேஷப்பிரகரணம். . ௨௧

பிரமாணம்-எங்கேசரீரமுண்டோ அங்கேயெல்லாந்
துக்கமுண்டு, எங்கே சரீரமில்லையோ அங்கே யெல்
லாந்துக்கமில்லையென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கி
றபடியினு லிந்தச்சரீரமே சகலதுக்கங்களுக்குஞ்சக
லவநர்த்தங்களுக்கு மேதுவாகவிருப்பதின லிந்தச்ச
ரீரமே நரகமென்று சொன்னது சித்தம். ஆதலாலிந்
தச் சரீரத்துக்கேதுவான விப்பதின்மூன்று குணங்க
ளையு முழுட்சுவாயிருக்கப்பட்டபேர்க ளவசியம்விட்
டுவிடவேண்டியது சித்தம். இனிக் கொள்ள த்தக்க
வைகளான விச்சைமுதன் மூன்றுகுணங்களையு நிரு
பிக்கிறோம். அவையாவன-பசிதாகநிமித்த மன்னபா
னாதிகராகியமு மலமுத்திர விசர்ச்சனமும் பண்ண
வேண்டுமென்றுவருகிற சித்தவிருத்திக் கிச்சையென்
றுபேர், இவைபண்ணுமற்போனாற் றுக்கமும் பண்
ணிநாற் சுகமுமாயிருக்கும். இதனாற் பந்தமோஷஞ்
சுவர்க்கநரகமில்லையாதலாற் கொள்ள த்தக்கதாம்.இப்
படியே மகாதேவரீரிடத்திற் பிரியம்வருகிறசித்தவி
ருத்திக்குப் பத்தியென்றுபேர், குருவேதாந்தசாத்தி
ரங்களின் மிகவும்விசுவாசம்வைத்த சித்தவிருத்திக்கு
ச்சிரந்தையென்றுபேர், இந்தப் பத்திசிரந்தை முத
தியைஉடைவிப்பதற்கேதுவாதலினாலும்,பூருவத்திற்

கட்டுவாங்கதனென்கிற மகாராசன் இந்தச்சிரத்தா பத்தியினு விரண்டுநாழிகையின் முத்தியை யடைந் தானென்று சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானப டியினாலு முழுட்சுவானவர்க ளிந்தச் சிரத்தாபத்தி யவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம். இராகாதி பதி னறுகுணங்களும் நிரூபிக்கப் பட்டன.

இராகத்துவேஷப்பிரகரணஞ் சம்பூர்ணம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இ ர ண் ட ா வ து.

சாதனசதுஷ்டயப் பிரகரணம்.

முற்பிரகரணத்திற் கற்புனரூபமான விஷயசு கங்களைப் பிரியமாக விசுவசித் ததிற் சுழலாரின்ற ம நோவிருத்திக் கவைக டின்பமெனத் தெரிவித் தவ்வி ருத்தியை விஷயசுகங்களினின்றுநீக்கி மேல் நடார்த் தசுகத்திற் பிரியம்வைக்கும்படி செய்ததனாலுண்டா

பதிப்பு.] சாதனசதுஷ்டயப்பிரகரணம். ௨௩

ன சிரத்தாபத்தியினாற் சித்தசத்தியுண்டாக்கிப் பின் பவ்யதார்த்தம் வெளிப்படுத்தித் கேதுவான சாதனசதுஷ்டயப் பிரகரணம் நிரூபிக்கிறார்.

சுலோகம்.

சதுஷ்டயம் ஸாதநநாம் வேதாந்தேஷுப்ரதிஷ்டிதம் தஸ்யஸ்வரூபம்க்ரமத் ஸ்தாவரத்தத் ரதிரூபயதே.

இதனதுபொருள்.

வேதாந்தத்தி னான்குசாதனங்க ளதிகாரிகளுக்காகச் சொல்லியிருக்கின்றன. அவைகளின் ஸ்வரூபங்க்ரமத்தி னிரூபிக்கப்படுகின்றது.

எந்தச்சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியினா ன் பாவரும் மோக்ஷமடைவார்களோ? வந்தச்சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியை நிரூபிக்கிறோம், அவைபாவன-நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகம், இகபர முத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமாதிசட்கசம்பத்தி, முழுட்ஈத்து வமென நான்குவிதமாம். இவற்றில் நித்தியாநித்திய, வஸ்துவிவேகமென்பது-பிரமமே நித்தியவஸ்து, சீகத்தவிகத்தியவஸ்துவெனப் பகுத்தறிவதாம்.

இச்சக மரித்தியமென்ப தெப்படி யென்றால், இவை பூதபவதிகாத்மகமானபடியினு லனித்தியமே யாம். இங்ஙனம் பூதபவதிகாத்மகமாகத் தோற்றப் படுகிற சகத்தின்முன்னே பவதிகங்களுக்கறித்தியத் துவநிரூபிக்கிறோம்.

அப்பவதிகமாவ தியாதெனில், நால்வகையோ னி எழுவகைத்தோற்றம், எண்பத்துநான்கு ஸ்கஷம் பேதங்களாயுள்ள சரீரங்களாம்.

அவற்றில் நால்வகை யோனியென்பது-சராயுச மண்டசஞ்சவேதசமுற்பிச மென்பனவாம், இவற்றிற் பையிற் சுட்டுப்பட்டுப்பிறப்பது சராயுசமும், முட் டையிற்கட்டுப்பட்டுப்பிறப்பது அண்டசமும், வியர் வையிடமாகப் பிறப்பது சுவேதசமும், பூமியிடமாக ப்பிறப்பது உற்பிசமுமாம்.

எழுவகைத்தோற்றமென்பது-தேவரும்மானிட ரும் மிருகமும் பட்சிகளும் ஊர்வனவும் நீர்வாழ்வன வுந் தாபரங்களுமாம்.

எண்பத்துநான்கிலக்ஷம் பேதமென்பது-தேவ பேதம் பதினாறிலக்ஷமும், மானிடபேத மொன்பூதில

பதிப்பு.] சாதனசதுஷ்டயப்பிரகரணம்: ௨௫

ஷ்டமும், மிருகபேதம்பத்திலஷ்டமும், பட்சிபேதம். பத்திலட்சமும், ஊர்வனபேதம் பதினோ ரிலட்சமும், நீர்வாழ்வனபேதம் பத்திலஷ்டமும், தாபரபேதம் பதினெட்டிலஷ்டமுமாம்.

இவற்றில் தேவகந்தருவசித்தசாத்திய கின்னரகம் புருடகுய்யகவித்தியாதர யட்சராட்சத பூதப்பிரேத பிசாச சாகினிடாகினிவேதாள தியான தேவசரீரங்க ளும், மனுமாந்தாதிசக்கிரவர்த்தி பிரமஷத்திரியவை சியசூத்திரர் முதலான நரசரீரங்களும், காமதேஹு சிம்மமுதலான மிருகசரீரங்களும், அன்னங் கருடன் முதலான பட்சிசரீரங்களும், சேடனெறும்புமுதலிய ஜர்வனசரீரங்களும், மகரமச்சங் கூர்மமுதலிய நீர்வாழ்வன சரீரங்களும், கற்பகவிருட்சம் பாரிசாத முதலிய தாபரசரீரங்களுமாம்.

பூர்வத்திலித்தேவர்முதலிய எண்பத்துநான்கிலட்சம் பேதமாயுள்ளசரீரங்களும் நசித்துப்போனது சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும், இப்படியே ரத்தியவர்த்தமான காலத்திலுமிருக்கின்ற மரதாபிதாமுதலான சகலசரீரங்களும் நசிப்பதுபிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப்

பிறக்கப்போகிற சகல சரீரங்களு மிப்படியே நசிக்கு
மென்று தோற்றப்படுகிறபடியினாலு மிந்தப் பவுதிக
மான சகலசரீரங்களும் அறித்தியமென்பது சித்தம்.

இப்படியே பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்களுக்கும் அ
றித்தியத்துவம் நிருபிக்கிறோம்.

அஃதெப்படியென்றால், இப்பூதங்கள் பிறந்தி
ருக்கிறபடியினாலும், அவயனிகளா யிருக்கிறபடியின
லும், பிரளயகாலத்தி னசித்துப்போகிறபடியினாலும்
அறித்தியமேயாம்.

அவைக ளெப்படிநசிக்கிறதென்றால், பிரமப்பிரள
யம்வருகிறகாலத்திற் பனிரண்டுசூரியர்களு முதய
மாய் நூ றுவருஷமழையில்லாமலெரித்துச் சகத்தெல்
லாம் பஸ்பம்பண்ணிப் பூமியைத் தாங்கிக்கொண்டி
ருந்தவாதிசேடனுடைய மகுடங்களைப் பஸ்பம்பண்
னுக்கிறபோ தந்தவாதிசேடனுடைய முகங்களிலிருந்
து காளகூட விஷாக்கினிபிறந் தந்த விஷாக்கினியுஞ்
சூரியாக்கினியுங்கூடி யந்த ஆதிசேடன்முதற் றுவா
தசாதித்தானையும் பஸ்பம்பண்ணி யப்படிப் பஸ்பம்
பண்ணின அக்கினியினின்றுஞ் சத்தமகி மேஷங்கள்
பிறந்து நூ றுவருஷம் யானைத்துதிக்கைபோல வரு

ஷதாநாகள்வருஷிக்கும். அந்தவருஷசுல்மே காரண மாநிற்கும். அந்தச்சலத்தில் அப்பூமி பஸ்பம்நிநயமா கும். அப்போதந்தச்சலம்வாயுஸ்தம்பமாநிற்கும். அப் படிநிற்கின்ற சலத்தில் வடவானலம்பிறந்தந்தக் காரணவமான சலமெல்லாங்கிரிசிக்கும். அவ்வடவாக் க்னியும் பிரசண்டவாயுவி லீனமாகும். அந்த வாயுவு மாகாசத்திலீனமாகும். அவ்வாகாசமு மஞ்ஞானத்தி லீனமாகும். அவ்வஞ்ஞானமும்பிரமத்திலீனமாகும். அப்பிரமமொன்றுமே சேஷித்துநிற்கும். ஆனபடியி னாற்பஞ்சபூதபவுதிகாத்மகமான சகத்தரித்தியமென் றுசொன்னதும் இப்படிவிசேஷித்துநின்ற பிரமத் துக்கு வேறேகாரணமில்லாதபடியாற் பிரமமே நித்தி யமென்றுசொன்னதும் சித்தம்.

இங்ஙனம் நித்தியாநித்திய வஸ்துக்களி னிச்சயந் தெரிதலாகிய முதற்சாதனங் கைவந்தாற் போதா தோவென்றாற் போதாது. ஏன்போதாதென்றால், சில வித்துவான்கள் சாத்திரபாண்டித்தியத்தினு லாத்மா வொன்றுபோதரியமென்றுஞ்சகத்தரித்தியமென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டு ஸ்திரீ புத்திர தனதானியாதி -போகங்களி லிச்சைவைத்துக்கொண் டிருக்கிறதின லுநித்தியமானது நித்தியமென்று வருமாதலானிரண்

டாஞ்சாதனமான விகாமுத்திரார்த்த பலபோகவிராகமுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டும்.

இவ்விகாமுத்திரார்த்த பலபோகவிராகமாவ தியாதென்ற லதையும் நிரூபிக்கிறோம்.

அஃதாவது-இகலோக வைராக்கியமென்றும் பரலோகவைராக்கியமென்று மிரண்டுவிதமாம்.

அவற்றி லிகலோக வைராக்கியமாவது-ஸரக்குசந்தன வநிதாதி விஷயங்களில் வாந்தாகன மூத்திரபுரீஷங்களிலெப்படி யிச்சைவாராதோ அப்படி யிச்சைவாராமற் போகிறது. இவ்வித வைராக்கிய மில்லாவிட்டா லிகத்திற் றுன்சம்பாதிக்க வேண்டுமென்கிறபுத்திர மித்திர களத்திர பசுபிரத்திய பலபந்து கிரமசேஷத்திர தனதானியாதிகண் முதலியவற்றைச் சம்பாதிக்க வேண்டு மென்றால் மிகவும் பிரயாச சாத்தியமா யிருக்கிறபடியினாலும், பிரயாசப்பட்டெத்தனம் பண்ணினாலப்படி யெத்தனம்புண்ணின பதார்த்தங்க்ளிற் சிறிது கூடிவருகிறதுஞ் சிறிது கூடிவராமலும் போகிறபடியினாலும், அப்படிச் கூடிவராத பதார்த்தத்தைத் தொட்டு வெகுதுக்கபரம்பண்ணுவருகிறபடியினாலும், *அந்தத் துக்கத்தோடு கூடிக்

பதிப்பு.] சாதனசதுஷ்டயப்பிரகரணம்.

உக

கொண்டிருக்கிறவேளையிற் பெரியோர்களா யிருக்கப் பட்ட பேர்கள்வந் தேதாகிலுஞ் சற்சர்ரம்பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டதுண்டாந் லவர்கள்பேரில் யுத்தாயுத்தங்கள் தெரியாமற் கடினமா யிருக்கப்பட்ட சொல்லினுற் நிரஸ்காரம் பண்ணுகிறான். அவர்க ளையப்படி சொல்கின்றபோது வீட்டிற் றுயார் முத லாவ்பேர் பிரிய வசனஞ் சொல்லிப் பெரியவர்களை யப்படிச் சொல்லலாமாவென்று சொன்னதே யுண் டான லவர்கள்பேரி லாக்கிரகமாக விழுந்து யுத்தா யுத்தமில்லாத கடினமான சொல்லினு னிராகரிக்கிற னானபடியினாலும், அப்படி நிராகரித்ததன லநேக வனர்த்தங்களும் அநேகதோஷங்களும் வருகிறபடி யினாலும், அப்பாவத்தினல் நரகங்களில் விழுகிற னானபடியினாலும், இப்படி யசநத்தியமான பதார்த் தங்களினு லித்தனை யனர்த்தங்கள் பிறக்கச்சே சாத் தியமான பதார்த்தங்களினு லனர்த்தங்கள் வருகிற துக்குச் சொல்லவேண்டுமா?

அஃதெப்படியென்றால், சாத்தியமான வொரு பண்பு சாதனசதுஷ்டயத்தொட்டுச் சோரபயங்களுந் தாயார் துகட்டினார் விரோதங்களும் அண்ணன் தம்பி விரோ

தங்களும் அன்றித் தான் செய்ய வேண்டுமென்கிற நல்லகாரியங்களும் விரோதமாய்த் தன்னை யெண்ண மல் நடக்கிறபடியினாலும் துக்கமே தோற்றுகிறது. இப்படியே சாத்தியமா யிருக்கப்பட்ட தனத்தைக் குறித்துத் தாயாதிகள் பயமும் இராசசோ ராக்கினி பயமும் இவைமுதலான மகாபயதுக்கங்களுக் கேது வாயிருக்கிறபடியினாலும், இப்படியே சாத்தியமான புத்திரனைத் தொட்டுச் சொன்னபேச்சுக் கேளாமற் றிரிகிறுனென்றும் புத்திசாலியாகாமற் போளுனென் றுஞ் சாரசோரனாகத் திரிகிறு னென்றும் இவை முதலான அநேக துக்கங்கள் வருகிற படியினாலும், இப்படியே சாத்தியமா யிருக்கப்பட்ட விப்பதார்த் தங்களினாற் றுக்கமே தோற்றுகிற தானபடியினாலும் இந்த விகலோக வைராக்கியமும் அவசியஞ் சம்பா திக்க வேண்டியது சித்தம்.

பரலோக வைராக்கியமானு தேதென்றால், சு வர்க்கலோக முதற் சத்தியலோகம்வரைக்கு முள்ள சூதலலோகபோகங்களும் வந்தாசனமுத்திர புரீஷங் களி லெப்படி யிச்சையில்லையோ? அப்படி யிருந்து யற்றுப்போவிறதாம்.

இப்பரவையாக்கியம் பண்ணுமற்பேரானுற் றே
 ஷ்மென்னவென்றால், இஃதத்தில் நகுஷமகாராசன் தே
 வேந்திர போகத்தின்பேரி விச்சைசப்பட்டுச் சேடச
 மகாதானங்களு மசுவமேதயாகங்களுஞ்செய்து சவர்
 க்கத்துக்குப்போய்த் தேவேந்திரப் பட்டமுங் கட
 டிக்கொண் டிந்திராணியோடு போகிக்க வேண்டு
 டென்ற அதிக பரபரப்பினுற் பல்லக் கெடுக்கிற சத்த
 ரிஷி கலத்தியரிஷியை யவமானம் பண்ணினபடியினு
 லவர் சபிக்க அச்சாபத்தினு லவ் விந்திராணிபோக
 முதலான சகலபோகங்களும் வியர்த்தமாய்த் தான்
 பண்ணின எக்கியதான பலன்களும் வியர்த்தமாய்
 மலைப்பாம்பாய்ப் பூமியில் விழுந்துபோனபடியினு
 லும், இன்னுமநேகம்பேர் சவர்க்காதி போகங்கள்
 வேண்டுமென்ற வாகையினு லநேக எக்கியங்களு
 மநேக தருமங்களுஞ் செய்து அவைகள் வியர்த்த
 மாயநேக துக்கங்க ளனுபவிக்கிறார்க ளானபடியினு
 லும், அச்சவர்க்கலோக முதற் சத்தியலோகபரியந்த
 முள்ள லோகங்களிருக்கிற பிரமாதி சகல தேவதை
 களுஞ் சகலரிஷிகளு மொருத்தருக் கொருத்த ரன்
 னியோஷ்ணிய சரபத்தினு மொருத்தர் வேண்சாதி
 யை யொருத்தரபகரிக்கிறபடியினு மிராட்சதர்களி

ராச்சியங் கட்டிக்கொண்டு போவார்களென்கிறபயத் தினாலுமொருத்த ரைஸ்வரியத்தை யொருத்தர் அப கரிக்கிறபடியினாலு மிப்படியே வைகுண்டத்திலுங் கைலாசத்திலு மிருக்கிறபேர்கள் கூட அன்னியோன் னிய சாபங்களினற் றுக்கருபமா யிருக்கிறபடியின லு மவ்விடமடைதற்கு மிகவும் பிரயாசசாத்தியமா யிருக்கிறபடியினாலும் அவசியமாய்ப் பரவைநாகசி யம்பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

இப்படி யிகபர விராக்கியங்களாற் சகலபோ கங்க்ளையுஞ் சுகதுக்க கன்மங்களையும் விட்டு நிரா சையா யிருக்கிற விரண்டாஞ் சாதனங் கைவந்தாற் போதாதோ வென்னிற் போதாது. ஏன் போதாதென் றால், சிலபாஷண்டர்கள் காஷாயந்தரித்துச் சந்நி யாகியென்று பேரிட்டுக்கொண்டு சம்சாரத்தையும் மோட்சப் பிரதானமான கன்மங்களையும் விட்டுத் தன்சரீர சவுக்கியம் பண்ணும் பொருட்டுக் குட்சி வாதைதீரச் சிலவித்தைகளை கற்றுக்கொண்டு தான் பெரியவனென்கிற பேரினாலெனக்குச் சமானமா ரென்றகங்கரித்துஞ் சபித்துந் திட்டியு மிதனால் வெ குதுக்கமடைந்தவனாக முன்னுள்ள வில்லறமுட்டியி னுள்ள துறவறமு யின்றி யுபயப் பிரஷ்டத்துவம்

பதிப்பு.] சாதனசதுஷ்டயப்பிரகரணம். 1 ௩௩

வருகிறபடியினால் மூன்றாஞ் சாதனமான் சமாதிசட்
க சம்பத்தியுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டும்.

சமாதிசட்கசம்பத்தியாவ தியாதென்னி லதை
யும் நிரூபிக்கிறோம்.

அவையாவன-சீமம், தமம், உபரதி, திதீட்சை,
சமாதானம், சிரத்தை யென ஆறுவிதமாம்.

இவற்றிற்சமமாவது-மனோநிக்கிரகம். அஃதாவ
து மனதைச் சலியாமலகத்தி லடக்குவதாம்.

இந்தமனோ நிக்கிரகஞ் செய்யாமற்போனாற்பூரு
வத்தி லபிமானித்திருந்த பதார்த்தங்களைசித்துமவை
களை வாசனையா நினைத்துக்கொண்டே யிருக்கும்.
அதனாற் றுக்கமே யுண்டா யிருக்கிறபடியினாலும்,
சத்தியவர்த்தமான காலத்திற்குள் சம்பாதித்தபதா
ர்த்தங்களின் மிகுந்த மோகமாயவைகளை நினைத்துக்
கொண்டே யிருக்கும். அப்போ தப்பதார்த்தங்களுக்
குச்சற்று விக்கினம்வந்த துண்டானு லதனான் லிக
வுந் துக்கமே தோற்றுகிறபடியினாலும், ஜ்னி ரைப்
போகிற பதார்த்தங்களை வாசனையா நினைத்துக்கொ
ண்டே யிருக்கும். அவை வராமற்போனாற் றுக்கமே

வினாகிறபடியினாலும், இத்துக்கங்கண் மனதி லடைந்
திருக்கச்சே பெரியோர்கள் வசனங்கள் பிடிபடாதப
டியினாலும், இந்த மனோநிக்கிரகமவசியம் பண்ணவே
ண்டியது சித்தம்.

தமமாவது - பாகியேந்திரிய நிக்கிரகம். அஃதா
வது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகூடும்
வாக்காதி கன்மேந்திரிய பஞ்சகமும் இவ்விந்திரியங்
களைச் செயம்பண்ணுமற்போன லிப்பாகியேந்திரியந்
விஷயங்களிற்போய் விழும். அப்படியே போய்விழுந்
ததே யுண்டானால் தன் மகனாகத் தான் ஹானிவரும்.
அஃதெப்படியென்றால், சத்திய விஷயத்தினால் மாண
க்கெப்படி ஹானி வந்ததோ? பரிசுவிஷயத்தினால் யா
னைக்கெப்படி ஹானி வந்ததோ? ரூப விஷயத்தினால்
விட்டிற் பூச்சிக் கெப்படி ஹானிவந்ததோ? இரசவிஷ
யத்தினால் மீனுக்கெப்படி ஹானி வந்ததோ? கந்தவி
ஷயத்தினால் வண்டுக்கெப்படி ஹானிவந்ததோ? இப்
படியே இந்தப் பாகியேந்திரியங்கள் விஷயங்களிற்
சென்றால் மகத்தான ஹானிவருமானபடியினாலிப்பா
கியேந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் போய் விழாவிடுவ
சியம் நிக்கிரகஞ்செய்யவேண்டியது சித்தம்.

உபரதியாவது ஈஷணத்திரயத்தியாகப் பூருவக
மான சர்வகர்ம சந்நியாசமாம்.

அக்கன்மமாவது பாவகன்ம மெனவும், புண்ணி
யகன்மமெனவு மிரண்டாம். இவற்றிற் பாவகன்மத்
தினா னரகப் பிராப்தியுந் திரியக்காதி சரீரமும் வரு
கிதபடியினா லிந்தப் பாவகன்மமவசியஞ் சர்வாத்மனா
விட்டுவிடவேண்டிய சித்தம்.

இப்படியே புண்ணிய கன்மங் காமியார்த்தமா
கச் செய்வானேயாகிற் சுவர்க்கலோகப் பிராப்தியும்
தேவத்துவதும் மேற்கீழ்ப் போகிறதும் வருகிறதும்
ஹானிவிருத்திகளும் லாபாலாபங்களுஞ் ஜநநமரண
ங்களும் வருகிறபடியினா லிந்தக் காமியார்த்தமான
புண்ணிய கன்மங்களையுஞ் சர்வாத்மனா விட்டு விட
வேண்டியது சித்தம்.

இப்புண்ணியசன்மம் பகவத் பிரீதியாகப் பண்
னினானிட்காமமாம்.

இந்நிட்டாம் புண்ணியத் துவாராசித்த சுத்தி.
வரும். இச்சுத்தசுத்தித்துவாரா சற்குருலாபங்கிடை
க்கும. இச்சற்குருலாபத்துவாரா, சிரவண முண்டா
ம், இச்சிரவணத்துவாரா மனமுண்டாம். இம்மன

னத்துவாரா நிதித்தியாசமுண்டாம். இந்நிதித்தியாச
த்துவாரா ச்மாதினான் முண்டாம். இந்தனாந்து
வாரா மோட்ச மடைவார்க ளாதலாற் புண்ணிய கன்
மங்களை நித்காமமாயவசியஞ் செய்ய வேண்டியது
சித்தம்.

ஈஷணத் திரத்தியாக மாவது தனத்தி னிடக்
கும் புத்திர னிடத்துந் தாரத்தி னிடத்து மிருக்
கின்ற விச்சையை நீக்குதலாம்.

இவ்விதமான விபரதியை யவசியம் பண்ணவே
ண்டியது சித்தம்.

திதிட்சைபாவது-சுகதுக்கங்கள் வரிற் பொறுத்
திருத்தலாம். அஃதாவது-தான் சம்பாதித் திருக்கிற
புத்ரமித்ர களத்ராதியான சுகல பதார்த்தங்களும்
செவ்விதாயிருந்தாற் சுகம், அப் பதார்த்தங்களுக்
கோர் விக்கினம் வந்தாற் றுக்கம், இச்சுகதுக்கங்கள்
லாபாலபங்கள் மாநாடமாநங்கள் செயாபசெயங்
கள் தன்னையொருவர் வாதிக்கிற் றுன் தண்டிப்பதற்
கதிகார மிருந்தும் பொறுத்த லிவைமுதலானனவாக
ளிற் சுகத்திருப்பதாம்.

இத்திதிட்சை பண்ணுமற்போனால இத்தொந
தங்களி லகப்பட்ட அநேக வந்தத்தங்களு மநேகபா
பங்களு மநேக சாஞ்சல்யங்களுந் தேகசோஷணை
ளும் பெரியோர்கள் சஹவாசத்துக்கு விக்கினங்களு
மவர்கள் சொல்லும் வசனங்கள் மனதிற் றரியாமல்
போகிறது மிவைமுதலான தோஷங்கள் அநேகமிரு
க்கிறபடியினால் இப்பொறுமை ரூபமா யிருக்கப்பட்
ட திதிட்சையவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

சமாதானமாவது-சுடேந்திரியங்களையுஞ் சிரவ
ணத்தி னிறுத்தல். அஃதாவது-பெரியோர்க ளிடத்
திற்சேர்ந்து சிரவணம் பண்ணுகிற காலத்தின் மன
துமிந்திரியங்களும் வாசனாவசத்திற் செல்லாமற் றிரு
ம்பிச் சிரவணத்தின்பேரிலே சாத்திரமாக நிறுத்த
லாம். இதைப்பண்ணுமற்போனாற் பெரியோர்கள் வச
னிக்கும் வசனங்கள் மனதிற் பிடிபடாமல் விஷயங்
களிற் சென்றுகொண் டிருக்கும். அதனாற் பெரி
யோர்கள் சொன்னதிற் பயனில்லாமற் றுணினத்தி
ருக்கிற காரியமு மாகாமல் உபயப் பிரசுடத்துவம்
வரும். அதனா லநேக துக்கப் பிராப்திகளுண்டா மத
னாலமோட்சத்துக்கு விக்கினங்கள் வருகிறபடியினால்

வினிச்சமாதானம் அவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

சிரத்தையாவது பத்தி விகவாசமென விரண்டாம்.

அவையாவன - தாய்தந்தை முதலானவர்களிடத்திலிருக்கிற பிரியங்களெல்லாஞ் சற்குரு வேதாந்த வாக்கியங்களிடத்திலேகாக்கிரமாக வைப்பது விகவாசமும், ஈஸ்வரனிடத் தேகாக்கிரமாக வைப்பது பத்தியுமாம்.

இவற்றில் சற்குருவினிடத்தின் மிகவும் விகவாசம் பண்ணவேண்டியது. என்பண்ணவேண்டிய தென்றால், அவர் மகிமை முன்னதாக நிரூபிக்கிறோம்.

அஃதாவது-பிராந்தி ரகிதராயும், பரிபூரணராயும், ஞானம்பத்தி வைராக்கிய சம்பன்னராயும், நிரந்தர சந்தோஷத்தை யடைந்தவராயும், நித்திய திருப்தி, யடைந்தவராயும், சச்சிதானந்தப், பிரமஸ்வரூபராயும், தேசாகால வஸ்துப் பரிச்சேதரகிதராயும், சசாத்விசாதிசுகதபேத ரகிதராயும், சட்பாவ விகாரரகிதராயும், சத்தபுத்த முத்த நித்திய பரமானந்தஸ்வரூபராயும், சர்வபரிபூரணக்ருணாகரராயும், நிருபிஷ்

பதிப்பு.] சாதனசதுஷ்டயப்பிரகரணம். ௩௯

சிய, நிர்லேப, நிர்ச்சங்க, நிர்வாண, நித்காம, நிரூப
 நிரந்தர, நிர்வயவ, நிர்விசேஷ்நந்த, நிரூபததிரவ,
 நிபத்த, நிர்வேத்திய, நிர்க்குண, 'நிரஞ்சன. நிச்சல,
 நிப்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபராயும், அச்சேத்திய, அக்கிலே
 த்திய, அசோஷிய, அதாகிய, அச்சல, அவாச்சிய, அநா
 மய, அட்சர, அப்பிரமேய, அசுந்திய, அந்நியமாகிய,
 ஆகூருரோத, அவிதர்க்கிய, அதிரிசிய, அநாகிரய,
 அநாதார, ஆனந்த, அகண்டாகார ஸ்வரூபராயும்,
 விஸ்வதைச் சபிராஞ்ஞைக் கதீதமான பிரத்தியைக்
 குசைநன்னியராயும், இராட்டிரணியகர்ப்ப வவ்வியா
 கிருதங்கனையறிகின்ற சர்வ சாட்சியராகியும், மூலப்
 பிரகிருதி யகண்டாகார விருத்தியானந்த விருத்திய
 தீதராயும், கிருத கிருத்தியராயும், ஸ்வரூப ஞானமில்
 லாதமூடர் மதமூத்திர பாத்திரமா யிருக்கப்பட்ட
 தேகமேநானென்றிந்தச் சரீரத்தைக் குறித்து வந்த
 ஹானி விருத்திகளும் சாதிவர்ணம் - குலம்-கோத்தி
 ரம்-ஆசிரமம்-நாமம்-வேஷமாதிகளும் சநந மரணங்க
 ளும் நானென்று கொண்டிருக்கிறவர்களாய்ச் சங்கற்
 பவிகற்பமாயிருக்கிற மனதை நானென்று கொண்டி
 ருத்திறவர்களாய்ச் உச்சவாச நிசுவாச மாயிருக்கின்ற
 பிண்புரையுவை, •நானென்று கொண்டிருக்கிறவர்க

ளாய் ஆபாசமா யிருக்கிற சீவனை நானென்றுகொண்டிருக்கிறவர்களாய்ச்சகவிஷாணம்போலிருக்கிறகுனியமே நானென்று கொண்டிருக்கிறவர்களாய் இவை முதலான அநேக மதஸ்தர்களும் திரிசியங்களாய்ப் பரிச்சின்னங்களாய்ச் சர்வயவங்களாய் அனர்த்தசடதுக்க ரூபங்களாய் அஞ்ஞான முதலான கேந்திரிய பிராண புத்தியோ நானென்றுகொண்டிருக்கிறவர்களாய் லோக காமியா யிருக்கப்பட்ட சீவனை நானென்று கொண்டு கிஞ்சிஞ்ஞர்களாய்ச் சுத்தமூடசிரோமணியா யிருக்கிற பேர்களுட நிரேதுகமாப் சற்குருவினுடைய வீக்ஷணத்துக்குப் பாத்திரமானார்களாகில் அவ்வீட்சணதிசயத்தினால் சர்வகன்மவிமுத்தர்களாய் அவர்களிடத்திற் சேருவார்கள். அப்படிச் சேர்ந்தவர்களுடைய பாவங்களும், ஜநநமரணரூபங்களா யிருக்கிற சகல பிராந்திகளும், குனியம்பண்ணித் தங்களைப்போலக் கிருத்தியர்களாய்ப் பண்ணுகிறவராய் மிருப்பதாயும்,

சுலோகம்.

बभूवै गुरुवसुन्धरं शिष्यवित्तापं परोक्षः ।
 भौत्यं गुरुर्देवशिष्यवित्तापपरोक्षः॥

இதனதுபொருள்.

சீடனதுகைப்பொருள் பறிக்கும்படியான வாசாரியர் வெகுபேருண்டு. அச்சீடனது மனத்தின்கண்ணுள்ள துன்பத்தைப் பறிக்கும்படியான வாசாரியர் கடைப்ப தரிது.

இப்படிக்குச் சாஸ்திரங்களிற் பிரமாணங்களிருக்கிறபடியினாலு மிங்ஙனங் கடைப்பதற்கரிய சற்குறாவினிடத்தி னவசிய மிகவும் விசவாசம் வைக்கவேண்டியது சித்தம்.

இப்படியே வேதாந்தசாஸ்திரத்தினிடத்திலு மவசிய மிகவும் விசவாசம்பண்ணவேண்டியது. ஏன்பண்ணவேண்டிய தென்றால், வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலு மகாமகிமைக ளிருக்கின்றபடியினால், அம் மகிமையென்னவென்றால், அவ்வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் சகல பிராந்திகளையுஞ் சூனியம் பண்ணுகிறதாகியும் ஜநந மரண மென்கிற சமீசார சாகரந் தாண்டுகிறதற்குத் தெப்பமாவியும் ஸ்வகாம குணசால மென்கிற மேகங்களைப் போக்கடிக்கிற பிரசண்ட வாயுவாகியும் ஆதி யாத்மீகமாதி பவதிகாதி தெய்வீக மென்கிற தாபத் திரயாக்கினிகளைச் சாந்தி புண்ணுகிற அமிர்தவருஷ

மாகியும் புத்திரமித்திர களத்திர பசுப்பிறத்தியக்கிர
 கக்கிராமசேஷத்திர தன்தானியாதிகளிடத்திற் பிரிய
 மோதப் பிரமோதமா யிருக்கின்ற வஞ்ஞானமான
 மோகாந்தகாரத்தைப் போக்கடிக்கிற சூனியப் பிர
 காசமாகியும் தானத்திரய சங்கத்திரய பந்துத்திரய
 சீவத்திரய சக்தித்திரய விந்துத்திரய தெய்வத்திரய
 கர்மத்திரய காரணத்திரய வாசுனத்திரயமானவீவ்
 விலங்குகளைப் பேதிக்கிற வச்சிராயுதமாகியும் இதர
 மான சப்தமீமாம்ச மந்திரகர்மயோக நியாய மிவை
 முதுலானசாத்திரங்கள் படித்துஞ் சுகதுக்கமோ கர்
 மபந்த சநந மரணங்களை நிரசனம் பண்ணமாட்டா
 மற் சமுசயங்களோடு கூடி யநேக மயக்கங்களினுன்
 மோட்சமாகிற கரையைக் காணாமலு மிருக்கிறபேர்
 கள்கூட தெய்வாதீனமாய் வேதாந்த சாத்திரசிரவ
 ணம்பண்ணினாலது சகல சமுசயங்களையுஞ் சகலபய
 துக்க மேர்காதிகளையுந் தள்ளி மோட்ச கதியைக்
 காண்பிக்கிறதா யிருக்கிறபடியினாலு மிந்த வேதாந்த
 சாத்திரங்களின் பேரின் மிகவும் விசுவாசம்பண்ண
 வேண்டியது சித்தம்.

இப்படியே ஈஸ்வரனிடத்திலு ம்வசியம் 'மிகுஷ்ட'
 பத்தி பண்ணவேண்டியது. ஏன் பண்ணவேண்டியது

பதிப்பு.] சாதனசதுஷ்டயப்பிரகரணம். ௪௩

தென்றால், சகலத்திற்கும் காரணராயும் பாவமும் கர்மமும் நாமமும் ரூபமும் குணங்களு மில்லாமல் உற்பத்திஸ்திதி வயம் பண்ணுகிற நிமித்தம் நிசமாயையினுற் சேவசகத்துக்களை விஸ்தரிக்கிறவராயும் அச்சீவ சகத்துக்களி லனுசூதராயும் அவ்விபாகிருத மிரணியகர்ப்ப விராட்டு பிரமா விஷ்ணு மகேஸ்வர ராம ஸ்ரீகிருஷ்ண யவதாரராயும் சத்குரு ரூபங்களாயு மிருக்கின்றபடியினு லந்த ஈஸ்வரனைக்குறித்துச்சிரத்தாபத்தியோடும் உபாசனை பண்ணினு லதனு வீஸ்வரனானுக்கிரக முண்டா யவ்வுனுக்கிரகத்தினுற் சகல பாவங்களும் நசித்து மோக்ஷத்தை யடைகிறார்களாதலினு லாலிந்த வீஸ்வரனிடத்தி லவசிய மிகவும் பத்திபண்ணவேண்டியது சித்தம்.

இப்படிக் குரு வேதாந்தவாக்கிய மீஸ்வரனிடத்தி ன் மிகவும் விசுவாசம் பண்ணுமற்போனாற் றநந மரணப்பிரவாகரூபமான சம்சாரத்துக்கமென்கிறநரகந்தப்பாமலும் அஞ்ஞானமும் அவிவேகமும் அபிமானமும் இராக கர்ம சரீரதுக்க பயாதிகளு மிவை முகலான சகல பிராந்திகளுஞ்சூனியமாகாமலுமிருக்கின்றபடியினு லவசியம் சற்குரு வேதாந்த வாக்கிய

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

சென்னை-20, கோயம்பேட்டை, டாக்டர்

மீஸ்வர னிவர்களிடத்தின் மிகவுஞ் சிரத்தாபத்தி
பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

இங்ஙனம் சமதமாதி குணங்களையுடைய சமாதி
சட்க சம்பத்தியான மூன்றாஞ் சாதனங்கைவந்தாற்
போதாதோவென்றாற் போதாது. ஏன் போதாதென்
றால், சிலர்தாம் ஞானியெனவும் யோகியெனவும்
குருக்களெனவும் பாரம் பரியமான பெரியோர்கள்
வம்சத்திற் பிறந்தவரெனவுஞ் சொல்லிக்கொண்டு
மூன்னுள்ள மதான்கள்பேரை வைத்துக்கொண்டு
அவாகள மகாமக்மையுள்ள குணதீசயங்களை தங்க
ளுக்கிருக்கிறதுபோலச் சமதமாதிகளை வரவழைத்
துக்கொண்டு நிர்வியாசமாகச் சாந்தாதி குணங்களை
யடைந்து மோக்ஷமெப்போது வருமென்கிற விசார
மில்லாமற் சோம்பு மயக்கஞ் சமுசய மிவைகளை
யுடையவராய்த் தேக சவுக்கியத்துக்காக வதற்குத்த
குத்த புகிப்பின் மிகவும் விருப்பமுள்ளவராய் விசித்
திரமார்க்கங்களை யப்பியாசித்துக்கொண்டு ஞானம்
போலச்சிலவார்த்தைகளைக் கற்றுக்கொண்டு ஆத்மா
னந்தத்தை யடைபாமன் மூடசிரோமணியா யிருப்
பார்களாதலால் நான்காஞ் சாதனமான முழுநீர்த்

பதிப்பு.] சாதனசதுஷ்டயப்பிரகரணம். , சடு

துவமுமவசியஞ் சம்பாதிக்க வேண்டியது. அஃதா
வது மோக்ஷ விருப்பமாம். அதையும் நிரூபிக்கிறோம்.

ஐநமரணப் பிரவாகரூபமான ச்முத்திரத்திலிருக்
கிறபேர் தாபத்திரங்களி லடிபட்டிந்தச் சம்சாரம்
மகாரவுரவாதி நரசத்தைக் காட்டியு மதிகதுக்கமா
யிருக்கிறபடியினு லிச்சம்சாரத்தில் ஸ்ஷணமாத்திர
மாகிலு மிருக்கலாகாதென்று மகாபயத்தை யடைந்
திப்படிப்பட்ட கோரமான சம்சாரபயதுக்க மோகப்
பிரமைகளைப் போக்கடித்து நித்த சுத்த புத்தீத
முத்தச் சத்திய பரமானந்தானந்தாத்துவித சுகஸ்வ
ரூபமா யிருக்கப்பட்ட சாம்பிராச்சியத்தை எந்தப்
பெரியோர்களா லடையலாகுமோ? இப்படிப்பட்ட
சந்தரு வெங்கே யிருக்கிறாரோ? இதற்கென்ன சாத
னங்கள் வேண்டுமோவென்கற விசாரத்தோடுந்தலையி
னெருப்புப் பற்றினவனுக்கும் நாக்து வரண்டுபோன
வனுக்குந் தண்ணீரைக்கண்டாலெழிய ஒருகாரியத்
திலுமனது மீளாததுபோல எப்போது மோக்ஷம்
வரப்போகிறதென்றெடுத்த விடாய்திராமற் கருதகி
ருத்தியனாமளவும் விசாரத்தினுற் றவித்துக்கொண்டி
ருக்கிறதே முடிபட்சத்துவமென்று சொல்லப்படும்.

இந்தமுழுட்சத்துவ மில்லாவிட்டாற் ஜநநமரண
மென்கிற நரகம்விடாது. பந்தமும் போகாதானபடி.
யினு லெவ்விதத்தினு முழுட்சத்துவஞ் சம்பாதிக்க
வேண்டியது சித்தம்.

இச்சாதனங்களுள்ளவனே பிரமவிசாரத்துக் கதி
காரியாவன். அவ்விசாரமாவது சட மின்னதென்
றறிந்து அதை நீக்கிச் சத்தையறிகிறதற்குச் சற்குரு
தரிசனமா யவரிடத்தின் மகாவாக்கிய உபதேசம்
பெற்றுக்கொண்டு வேதாந்தமகா வாக்கியார்த்த நிச்ச
யமான சீவபர வைக்க நன்றாக விசாரித் துவைக
னொன்றான வனுபவமுண்டாக விசாரிப்பதே விசா
ரணைபாம்.

அஃது வேண்டுமென்பதற்குத் திட்டார்தம். பசிக்
கன்னம் வேண்டினவனுக் கதற்குச் சாதனமான
இடம் விதகுபாத்திரம் சலம் அரிசி இவைக ளிருக
கினும் பசியைப் போக்கடிக்கமாட்டாது. இவைக
ளுடனே அக்கினி யொன்று கூடின லவ்வரிசியை
யன்னமாகப் பாகம் பண்ணி யச்சாதனங்களுடனே
தானும் ரட்டமாய்ச் சாடராக்கினி ரூபமா யிருந்து
கொண்டு முன்பாகம் பண்ணின வன்னத்தைப் புஷி
துப் பசிரீங்கி யச்சாடராக்கினியுந் திருத்தியாகமாட்டா

பதிப்பு.] சாதனசதுஷ்டயப்பிரகரணம். '

சுள

யெப்படிச் சுகமாயிற்றோ? அப்படியே ஜீத்ம விசார
மென்னு மக்கினி பிறந்து. குருவென்கிற விடத்தில்
வியாபித்து வேதாந்த சாத்திர மென்கிற விறகினுற்
பிரகாசித்து மானிட சன்ம மென்கிற பாத்திரத்திற்
சாந்தகுணமென்கிற சலத்திற் சையோகமாய் அறி
வென்கிற அரிசியைப் பாகம்பண்ணி அவ்விசாராக்கி
னி; முன்னுள்ள சாதனங்களோடு நட்டமாய்த்
தான் சமைத்தான் சமைத்த பூரணமான வன்னத்
தைப் புசித்து ஜநந மரணமென்கிற துக்கமான பசி
நீங்கித் தனக்கெதிரிலாத வத்து விதானந்த திருப்தி
பை யடைந் தத்திருப்தியினுற் சலத்தி லுண்டான
வுப்புச் சலாகாரமாவதுபோல ஞானானந்தத்தி லுண்
டான விசாரமும் ஞானானந்தாகாரமாய் மோட்ச
மடையவேண்டுமாதலா லச்சாதன சதுஷ்டயமுள்ள
வர்க் கிவ்விசாரமவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

சாதனசதுஷ்டயப் பிரகரணம் சம்பூரணம்.

மு ன் ற வ து,

தூலப் பிரகரணம்.

முதற்பிரகரணத்திற் சித்தசுத்திக்குச் சாதந்தரமாம் சாதன சதுஷ்டயத்தினுற் றிரிசியரூபமான பிரபஞ்சமனைத்தும் அநித்திய மெனவும் திருக்குரூபமான பிரமம்நித்திய மெனவும் அறிவித்தவ்வனித்தியுத்தை நீக்கி யிந்நித்தியத்தை யடைவதற்கேதுவான குணங்களோடு முத்தி விருப்பத்தை வருவித்துப் பின்னிப் பூதபவதிகமான பிரபஞ்சமுண்டான கற்பனைகளைத் தெரிவித் தவைகளை நீக்குதற் பொருட்டு முன்பு தூலப்பிரகரணம் நிரூபிக்கிறார்.

சுலோகம்.

सृष्ट्वृक्षायाम् मूढकंशुकैर्बभूवुर्भुजंग मार
ज्याम् । मयिलसमिचन्द्रायगवद्भाषितं निखला जग
द्रूपम्॥

இதனதுபொருள்.

கானலிடத்திற் சலம்போலவும் கிளிஞ்சலி னிடத் தில் வெள்ளிபோலவும் பழுதையினிடத்திற் பாம்பு போலவுஞ் சந்திரனிடத்திற் றுவேத்தியம் போலவும் என்னிடத்திற் சகல பிரபஞ்சமும் பிராந்தமாகக் காண்கிறது. இங்ஙன மிருக்கிறபடியால்.

மரு மரீசிகையினிடத்திற் ஜலப்பிராந்தி யெப்படி யோ சத்தியினிடத்தில் இரசிதப்பிராந்தி யெப்படி யோ இரசச்சுவினிடத்திற் சற்பப்பிராந்தி யெப்படி யோசந்திரனிடத்திற் றுவிதப்பிராந்தி யெப்படியோ நிப்பிரபஞ்சஸ்வரூபமான தன்னிடத்தின் மூலப்பிர கிருதிமகத்துவம் அகங்காரதத்துவம் பஞ்சதன்மாத் திரை சூட்சுமம்தூலம் இவைமுதலான சகத்பிராந்தி தோன்றுகிறது. இந்தச் சகத்பிராந்தியத்தினாற் றோ ன்றுகிறதென்றால் அதிஷ்டாநாஞ்ஞானத்தினாற் றோ ன்றுகிறது. இப்படித் தோன்றுகிற சகத்பிராந்தி மரு மரீசிகையினிடத்திற் சலங்காலத்திரயத்திலு மெப்ப டியில்லையோ சத்தியினிடத்தில் வெள்ளிகாலத் திரய த்திலு மெப்படியில்லையோ இரசச்சுவினிடத்திற் சர்ப்

பங்காலத்திரயத்திலு மெப்படி யில்லையோ-சந்திரனி
டத்திற்றுவிதங் காலத்திரயத்திலு மெப்படியில்லை
யோ அப்படியே நிப்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபமான தன்னி
டத்தி லதிட்டானொஞ்ஞானமென்கின்ற மூலப்பிரகிரு
திமகத்துவம் அகங்கார தத்துவம் பஞ்சதன் மாத்
திரை சூட்சுமம் தூலமாதியான சகத்பிராந்தி காலத்
திரயத்திலு மில்லவேயில்லை அஃதில்லாமற்போன
பிரகார மெப்படி.யென்றாற் கிரமமாகச் சொல்லுகி
றோம்.

சுலோகம்.

సచ్చిదానందస్వరూపేస్వాత్మన్యారోపితంనపుః । స్థూ
లంతస్యస్వరూపంతితావత్త్రనిరూప్యతే॥ ౭

இதனதுபொருள்.

சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் தூல சரீரம் ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனது ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது.

சுலோகம்.

అస్థిన్యూం నత్యచోనాడీ రోమచేవయథాతథాక్రితిః
వంచవిధాప్రోక్తాస్సమాంశాఃపరికీర్తితాః॥ ౧౭౮

இதனதுபொருள்.

அஸ்தி-மர்மம்-சர்மம்-நரம்பு-உரோமம்-ஆகப்பிரு
திவியம்சம் ஐந்து.

(இதற்கு விபரம்) பிருதிவி, யிடத்திற் பிருதிவி
அஸ்தி. பிருதிவி யிடத்திலப்பு மர்மிசம், பிருதிவி
யிடத்தி லக்கினிசர்மம்-பிருதிவியிடத்தில் வாயு நரம்
புகள். பிருதிவியிடத்தி லாகாசம் உரோமங்க ளிந்த
வைந்தும் பிருதிவியின் கூறு.

சுலோகம்.

லாலூஸூரூபாஸ்ய வஃ ஸுக்லஜீவமேவ ச | லப
பஞ்சவிதாஃ ப்ரோக்யஸூமூஷாஃ பரீகீரீதாஃ ||

இதனதுபொருள்.

வாய்நீர்-மூத்திரம்-வியர்வை-உதிரம்-சுக்கிலம் ஆக
அப்புவினம்சம் ஐந்து.

(இதற்கு விபரம்) அப்புவினிடத்திற் பிருதிவி வா
ய்நீர் - அப்புவினிடத்தி லப்பு மூத்திரம். அப்புவினி
டத்தி லக்ினி வியர்வை. அப்புவி னிடத்தில் வாயு
விருத்தம் அப்புவினிடத்திலாகாசஞ் சுக்கிலம். இந்த
வைந்து மப்புவின்கூறு.

கலோகம்.

கூடாதுஷ்டாபதா நிதா அலஸ்யம்ஸங்கம ஸ்தா । ல
புஃபவபிதாஃப் க்ஸுமாஃஃபரிதீதீதாஃ॥ ௧௦

இதனதுபொருள்.

பசி-தாகம்-நித்திரை-சோம்பல்-சங்கமம் ஆக ஆக்
கினியினம்சம் ஐந்து.

(இதற்கு விபரம்.) அக்கினியினிடத்திற் பிருதிவி
பசி அக்கினியினிடத்தி லப்புதாகம் அக்கினியி னிட
த்தி லக்கினி நித்திரை. அக்கினியினிடத்தில் வாயுவா
லஸ்யம் அக்கினியினிடத்தி லாகாசஞ் சங்கமம். இந்
தவைந்து மக்கினியின்கூறு.

கலோகம்.

கூபனவலநனௌ வகூனவனவபுஸாரணம் । வாயுஃ
பவபிதாஃப் க்ஸுமாஃஃபரிதீதீதாஃ॥ ௧௧

இதனதுபொருள்.

ஓமிதல்-சுருங்குதல்-குறுகுதல்-விரிகுதல்-கிடங்கல்
ஆக வாயுவினம்சம் ஐந்து.

இந்தத்தூலசரீரத்தினிடத்தி லிந்திரியங்க ளிருக்
கிற வவயவஸ்தானங்களின் விபரம். பிருதிவியினிடத்
திலாகாசமாங்காரம். ஸ்தானமிருதயம். பிருதிவியினி
டத்தில் வாயுவு பிராணவாயுவு. ஸ்தானமிருதயம்.
பிருதிவியினிடத்தி லக்கினி கிராணேந்திரிய. ஸ்தா
னம் நாசிபிருதிவியினிடத்தி லப்புதந்தகன் மாத்தி
ரை. பிருதிவியினிடத்திற் பிருதிவி குதேந்திரியம்.
ஸ்தானம் குதம்.

சுலோகம்.

अवाञ्छावाञ्छायुश्च नासिकागन्धमेव च । वा
युषोऽपि विद्वत् ॥ ५ ॥ अक्षयश्च दूषणमप्येव ॥ ०३

இதனதுபொருள்.

இந்த அகங்காரம் பிராணவாயு கிராணேந்திரியம்
கந்தவிஷயம் குதேந்திரியம் ஆகவைந்தும் பிருதி
விபஞ்சிகிருதி.

அப்புவினிடத்திலாகாசஞ் சித்தம். ஸ்தானம் நாசி.
அப்புவினிடத்தில் வாயு அபானவாயு ஸ்தானங்கு
தம். அப்புவினிடத்தி லக்கினி சிருவை லிந்திரியம்.
ஸ்தானஞ் சிசுவை. அப்புவினிடத்திலப்புரசதன் னாத்

பதிப்பு.]

தூலப்பிரகாரணம்.

௫௫

திரை. அப்புவினிடத்திற் குருதிவி ஊர்வேங்கிசியம்
ஸ்தானம் குய்யம்.

கலோகம்.

வித்வாசாவநாயுஷ்வஹ்ரஸமேவசு! குந்யஸம்
சவிதா: ப்ரக்: இத்யேதஜ்ஜலஸம்சக்ம்|| ௧௪

இந்நதுபொருள்.

இந்தச் சித்தம் அபானவாயு சிசுவை யிந்திரியம்
இரசவிஷயம் குய்யேந்திரியம் ஆகலைந்தும் அக்கினி
பஞ்சிகிருதி.

அக்கினியினிடத்திலாகாசம் புத்தி. ஸ்தானம் நேத்
திரம். அக்கினியினிடத்தில்வாயு உதானவாயுவு. ஸ்தா
னங்கண்டம். அக்கினியினிடத்திலக்கினி நேத்திரேந்
திரியம். ஸ்தானம் நேத்திரம். அக்கினியினிடத்திலப்பு
ரூபதன்மாத்திரை. அக்கினியினிடத்திற் பிருதிவி பா
தேந்திரியம். ஸ்தானம்பாதம்.

கலோகம்.

புத்தி: சுவாசவாயுஷ்வநேத்ரஸம்சக்ம்! சாஸி
ஸம்சக்ம்: ப்ரக்: இத்யேதஜ்ஜலஸம்சக்ம்|| ௧௫

இதனதுபொருள்.

இந்தப்புத்தி உதான்வாயு நேத்திரேந்திரியம் ரூப விஷயம் பாதேந்திரியம் ஆகவைந்தும் அக்கினி பஞ்சிக்ருதி.

வாயுவினிடத்திலாகாசம் மனது.ஸ்தானங் கண்டம். வாயுவினிடத்தில் வாயுவுவியானவாயு.ஸ்தானம் சர்வ சரீரம். வாயுவினிடத்தி லக்கினி தொக்கேந்திரியம். ஸ்தானந்தொக்கு. வாயுவினிடத்தி லப்பு பரிசுதன் மாத்திரை. வாயுவினிடத்திற் பிருதிவிபாணீந்திரியம். ஸ்தானம் அஸ்தம்.

சுலோகம்.

மாஸஸா வ்யாஸவாயுஷ் சமஸ்சுஷ் ஸ்நைவச்
பாஸஸாவிஷ்(ஸீ)க்ஷ் ஐதீயத்யாயுஸ்சக்ஷ் ॥ ௧௬

இதனதுபொருள்.

இந்தமனதுவியானவாயு தொக்கேந்திரியம் பரிசு விஷயம்பாணீந்திரியம் ஆகவிந்த வைந்தும் வாயுவு பஞ்சிக்ருதி.

ஆகாயத்தினிடத்தி லாகாசம் ஞானம். ஸ்தானம் புருவ மத்தியம். ஆகாசத்தினிடத்தில் வாயுவுசுழான

பதிப்பு.]

தூலப்பிரகரணம்.

(ருள

வாயுவு. ஸ்தானம் நாபி. ஆகாசத்தினிடத்தி லக்கினி
சுரேத்தி ரேந்திரியம். ஸ்தானஞ் செவி. ஆகாசத்தி
னிடத்திலப் புசத்ததன்மாத்திரை. ஆகாசத்தினிடத்
திற் பிருதிவிவாக்கேந்திரியம். ஸ்தானம்வாக்கு.

சுலோகம்

ஜ்ஞானம்நானவாயுச்சூலோத்ரம்ஜயந்நைவவ। வாக்
பஞ்சபித்தஃ[பு]க்து: ஐசேஷஸூத்ரமபஞ்சகம்॥ ௧2

இதனதுபொருள்.

இந்தஞானம் சமான வாயு சுரேத்திரேந்திரியம்
சத்தவிஷயம் வாக்கிந்திரியம் ஆகவிந்தவைந்து மூகா

இந்த விந்திரியங்க ளிருக்கிற ஸ்தானமான தூல
சரீரம் பஞ்சிகிருதி பஞ்சமகா பூதங்களினாலானது.
இதற்குச்சம்மதிவசனம்.

சுலோகம்.

பஞ்சிக்ருதமஹாபூதஸம்ஹ வங்கமஹஸஞ்சிதம் । சரீரம்
பஞ்சபித்தஃ[பு]க்து: ஐசேஷஸூத்ரமபஞ்சகம்॥ ௧௩

பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதத்தினின்று முண்டாகியும் கர்மசஞ்சிதமாயும் சுக துக்கங்களுக் கிடமாயுமிருக்கின்றது தூல்சரீரமென் றுசாரியசுவாமிகளாத்மபோதமென்கிற கிரந்தத்தி னிருபித்திருக்கிற ரான படியினாலுந் சுருதிகளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலு மிதுவே பிரமாணம்.

தன்னிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற விர்தப்பஞ்சி கிருத பஞ்சமகா பூதங்களினுற் கற்பிதமான வித்தூலசரீரந்தானல்ல. ஆலெதெப்படித்தானல்லவென்றால் இந்த ஆஸ்தி மாமிசம் சுருமம் நரம்பு உரோமம் இந்த வைந்தையு மறிந்த வறிவேதான். தன்னாலறியப்பட்ட விர்தவைந்துந் தன்னை யறியமாட்டாவாகையாற்சடம் இந்தவைந்துந்தானல்ல- இந்த வைந்தும் பிருதிவியினம்சமாம். இந்த வைந்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தவைந்துமேதானானு விர்தவைந்தும்போனாற்றான் போகவேண்டுமே? இந்த வைந்தும் போனாலுந் தான்போகவில்லையே? ஆகையாலிவ் னுவுந் துக்குஞ் சாட்சியாய்றிகிற வறிவே தான்.

இப்படியே வாய் நீர்-மூத்திரம்-வியர்வை-உதிரம் சுக்மில்ம் இந்தவைந்தையுமறிந்தவறிவேதான். தன்னு லறியப்பட்ட விர்தவைந்துந் தன்னை யறியமாட்டா. ஆகையாற்சடம் இவ்வைந்துந்தானல்ல. இந்தவைந் தும் அப்புளினம்சமாம். இந்தவைந்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக் கில்லை. இவ் வைந்துமேதானானால் இந்த வைந்தும் போனால் தான் போகவேண்டுமே? இந்தவைந்தும் போனாலுந் தான் போகவில்லையே? ஆகையாலிந்த வைந்துக்குஞ் சாட்சியாயறிகிறவறிவே தான்.

இப்படியே-பசி தாகம்-நித்திரை-ஆலஸ்யம் - சுங்க மம் இந்தவைந்தையு மறிந்தவறிவேதான். தன்னு லறியப்பட்ட விர்தவைந்துந் தன்னை யறியமாட்டாவா கையாற்சடம்.

இந்தவைந்துந்தானல்ல. இந்தவைந்து மக்கினியி னம்சமாம். இந்தவைந்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளி னால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தவைந் துமேதானாலிந்த வைந்தும் போனால் தான் போக வேண்டுமே? இந்தவைந்தும் போனாலுந்தான் போக

வில்லையே? ஆகையாலிந்த வைந்துக்குஞ் சாட்சியாய நிகிற வறிவேதான்.

இப்படியே கிடத்தல் நடத்தல் இருத்தல் ஓடல் தத்தல் இந்தவைந்தையு மறிந்தவறிவேதான். தன்னு லறியப்பட்ட விந்தவைந்துந் தன்னை யறியமாட்டா. ஆகையாற் சடம். இந்த வைந்துந்தானல்ல. இந்த வைந்தும் வாயுவினம்சமாம். இந்தவைந்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக் கில்லை. இந்தவைந்துந்தானு லிந்த வைந்தும் போ னால் தான் போகவேண்டுமே? இந்த வைந்தும்போன லுந் தான் போகவில்லையே? ஆனபடியினாலிந்த வைந் துக்குஞ் சாட்சியாய நிகிற வறிவே தான்.

இப்படியே ஆசை-துவேஷம்-பயம்-வெட்கம்-மோ கம். இந்தவைந்தையுமறிந்த வறிவேதான். தன்னு லறியப்பட்ட விந்தவைந்துந் தன்னை யறியமாட்டாவா கையாற் சடம். இந்தவைந்துந்தானல்ல. இந்தவைந்து மகாசத்தினம்சமாம்.

இந்தவைந்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வரு கிறசுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை இந்தவைந்துந் தானு லாலிந்த வைந்தும் போனால் தான் போகவேண்டுமே?

இந்த வைந்தும் போனாலுந்தான் போகவில்லையே? ஆனபடியாலிந்தவைந்துக்குஞ் சாட்சியா யறிகிறவறிவே தான்.

இந்தப்பிருதிவிபஞ்சகமும் அப்புபஞ்சகமும் அக்கினிபஞ்சகமும் வாயுபஞ்சகமும் ஆகாச பஞ்சகமுமாகிய விவ்வைந்து பஞ்சகங்களுங்கூடி தூலசரீரமாயிற்று.

இதைத் தூலசரீரமென்றறிந்தவறிவேதான். தன்னை லையப்பட்ட விர்தத்தூலசரீரந்தன்னை யறியமாட்டாவாகையாற்சடம். இந்தத்தூலசரீரந்தானல்ல, இந்தத்தூலசரீரம் பஞ்சிபிருதபஞ்சமகா பூதங்களினாலாவது. இந்தத் தூலசரீரத்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தத்தூலசரீரமே தானானலிந்தத் தூலசரீரம் போனால் தான் போகவேண்டுமே? இந்தத் தூலசரீரம் போனாலுந்தான் போகவில்லையே? எப்படித்தான் போகவில்லையென்னிற் பூருவத்திற்குள் சரீரத்தோடு மிருந்து பண்ணின தருமத்தினுற் றனக்கிந்தச் சரீரம்வந்ததென்றும், இந்தச் சரீரத்தினுற் பண்ணின் கருமத்தினுற் றனக்கினிமேற் சரீரம் வரப்போகிறதென்று

மிந்தச் சரீரத்திற்கு விலட்சணமான தன்னையறிந்
தாற்றனக்கினிமேற் சரீரம் வராதென்று மனுபவ
மிருக்கிறபடியாற் பூதபவுஷிய வர்த்தமானகாலத்திர
யங்களிலுமிந்தச் சரீரமிருந்தாலும் போனாலுந் தான்
போகவில்லையே? ஆனபடியினாலிந்த வியஷ்டி தூலசரீ
ரந் தானல்ல, இந்தவியஷ்டி தூலசரீரத்துக்குச்சாட்
சியா யறிகிற வறிவேதான். இதற்குச் சம்மதிவசனம்.

கலோகம்.

नसत्वेवाहञ्जलं नान्यत्वं नैवेदनादिषु! नचै
वसन्नविष्यस्युसर्ग्ययुसुतः सः॥ १८

இதனதுபொருள்.

நானொருக்காலு மிராமலிருந்தவனல்ல, நீயுமிராம
லிருந்தவனல்ல. இந்தவிராசாக்களு மிராமலிருந்தவ
ர்களல்ல நாமெல்லாராமேலில்லாமற் போகிறவர்களு
மல்லவென்று கிதைபிற்பகவா னிருபித்திருக்கிறார்.

கலோகம்.

फलद्रष्टाफलार्थिभ्यः सर्वान्फलान्यथा। दे
वान्द्रष्टातथा देवानो न भोक्तृवदारय॥ १९

இதனதுபொருள்.

கடத்தைகாண்கிறவன். கடத்துக்கு வேறாய்க் கடமாகாததுபோலத் தேகத்தைக் க்ரண்கிறதாலுந்தேகமல்லவென்றறிக, என்றசாரிய சுலாமிகள் வாக்கியவிருத்தியென்கிற கிரந்தத்தி னிருபித்திருக்கிறானபடியினு லிதுவே பிரமாணசித்தம்.

இந்தவியஷ்டி தூல சரீரத்துக்குச் சாட்சியான தானே பிரமாதிபிபிலி காந்தமான சமஷ்டி தூல சரீரங்களிலும் பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களென்கிற தூசி பூதங்களிலு மனுசூதமா யிருந்துகொண்டு சாட்சியா யறிகிறபடியினு லிர்தச் சமஷ்டி தூலசரீரங்களுக்குக் காரணமான பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களென்கிற தூல பூதங்களுந் தானல்ல. எப்படித்தானல்லவென்னிற் றனக்கெதிரே தோற்றுகிறசம்ஷ்டிவியஷ்டி யாத்மகமான தூலசரீரங்க ளிடத்திலுமிதற்குக்காரணமான பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களென்கிறவில பூதங்க ளிடத்திலும் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற விசுவன் வியாவகாரிகனும் விராட்டுவைஸ்வானரனு மென்கின்ற வபிமான தரமங்களும் சாக்நிராவஸ்தையும் நேத்திரஸ்தானமும் யுத்தபோ

MANAMOHANAYYA

ON U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

RECEIVED 11 11 1955

கமும் அகாரமாத்திரையும் இரகோ குணமும் கிரியா
சத்தியும்பிரமமூர்த்தியும் அன்னமயகோசமும் சீவத்
துவமும் மனுஷயத்துவமும் நான் கர்ப்பஸ்தனாகப்
பிறந்தவன், நான் பாலன், நான்குமாரன், நான் யுவன்
நான் விருத்தன், நான் சீரணித்துப் போகிறவனென்னு
மிச்சட்பாவ விகாரங்களும் சடாதாரமென்கிற நாமங்
களும் இலட்சியத்திரயங்களென்கிற நாமங்களும் நா
ன்புருஷன், நான் ஸ்திரீ, நான் நபும்சகனென்கிற லிங்
கத்துவமும் நான் பிராமணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான்
வைசியன், நான் சூத்திரனென்கிற வர்ணத்துவமும்,
நான் றமிழன், நான் றெலுங்கன், நான்கர்னடன், நான்
மராஷ்டகன், நான் குர்ச்சரனென்கிற பஞ்சதிரா
விடங்களும், நான்காசிப கோத்திரம், நான் பரத்வாச
கோத்திரம், நான் போதாபன சூத்திரம், நான் ஆசி
லாயன் சூத்திரம், நான் காத்தியாயன் சூத்திரமென்
கிற கோத்திரசூத்திரங்களும், நான் பிரமசாரி, நான்
கிரகஸ்தன், நான் வானப்பரசித்தன், நான் சந்நியாசி
என்கிற ஆச்சிபமங்களும், நான்கிருஷ்ணன், நான் இரா
மன், நான் னல்லம்பட்டன், நான்குப்பாப்பட்டனென்
கிற குறிநர்மங்களும் நான்கறுத்தவன், நான் சிவத்த
வனென்கிற ரூபங்களும், நான் தீட்சதன், நான் சோம

யாகி, நான்பிரிதினி வசந்தயாகி, நான் மஹர்¹ விரதயாகி,
 நான் பவுண்டரீகயாகி என்கிற சமஸ்காரநாமங்களும்
 நான்மாயாவதி, நான் தத்துவவாதி யென்கிற மத
 நாமங்களும் நான் வாத்தியார், நான் கர்மடன், நான்
 பத்தன், நான்ஞானி, நான் கலீயாணப்பிள்ளை யென்
 கிற வாசாரநாமங்களும் நான் தச்சன், நான் தட்டான்,
 நான் மொல்லன், நான் குசவன், நான் அம்பட்டன்,
 நான் வண்ணன், நான் இடையென்கிற விருத்திநா
 மங்களும் நான் கூலிக்காரன், நான் காஸ்தாரி, நான்
 மாவுத்தன், நான் மணியக்காரன், நான் கணக்கப்பிள்²
 யென்கிற கிரியாநாமங்களுமானவனுடைநாமங்களும்
 பிர்மாவிஷ்ணு மகேஸ்வரன் சூரியன் நட்சத்திரம்
 தேவகந்தருவசித்தசாத்திய கின்னர கிம்புருஷ குய்
 யக அப்ஸரவித்தியாதர யட்சராட்சத பூதப்பிரேத
 பிசாச சாகினிடாகினி வேதாளாதிதாம்பிர மிருண
 மயசிலாதாரு ரூபங்களென்கிற தேவநாமத்துவமும்
 கோ இடப அசுவகார்த்தபசிங்க சார்த்தூல சிவான
 மார்ச்சார மக்கடாதி³ மிருகநாமங்களும் கருடன் மச
 கமாதிபட்சி நாமங்களும் பன்னகாதிவூர்வன நாமங்
 களும் முச்சகூர்மதி நீர்வாழ்வன நாமங்களும் கற்

பகம் மந்தாரம் பாரிசாதம் நாளிகேரம் தாளி அசு
வத்தாதி விருட்ச நாமங்களும் மகாமேரு சித்திர
கூடம் திரிகூடம் சத்தகுலபர்வதாதி பர்வத நாமங்க
ளும் சுவர்க்கமத்தியபாதாளாதி சதுர்த்தசபுவனங்க
ளும் நவகண்டஞ்சத்ததீபங் குருசேஷத்திரங் காசி
சேஷத்திரந் துவாரகாசேஷத்திர முதலான புண்ணிய
சேஷத்திராதி பிருதிவி நாமங்களும் சத்த சமுத்தி
ரம் கங்கையமுனை சரஸ்வதி துங்கபத்திரா கோதா
வரி கிருஷ்ணா காவேரி முதலிய புண்ணிய தீர்த்தாதி
சகல நாமங்களும் வடவானலம் ஆஹாவானலம்காரு
கபத்தியம்ததூணக்கினி அக்கினிஹோத்திரம் சட
ராக்கினியாதிபான அக்கினி நாமங்களும் மலையமாரு
தமென்கிற வாயுவு நாமங்களும் அசரீர அவகாசதச
திக்குப்பன்சாகாசம் வெளியென்கிற ஆராத நாமங்
களும் இந்தத் தூலப்பிரபஞ்சத்தைக் குறித்துச்
சொல்லப்பட்ட சத்தசாஸ்திரம் தர்க்க சாத்திரம்
மீமாம்ச சாஸ்திரம் யோக சாஸ்திரம் வேதாந்த
சாஸ்திரங்களும்மவைமுதலானவிற்த வியஷ்டிசமஷ்டி
தூலப் பிரபஞ்சத்தின் மேர்நோற்றுகிற சகலவித்தி
யாசங்களும், இதற்காதாரமான தூலப்பிரபஞ்சமும்,
சசவிஷ்ணு வந்திபாபுத்திர ககரூரவிற்த நித்தியா

புருஷன்போலவே காலத்திரயத்திலேயுந் தனக்கில்லை அஃதெப்படியெனில் - அஸ்திமரங்களைக் குறித்துத் தூலமென்று சொல்லுவோமென்று லவைகட்டுவெவ்வேறு நாமங்களிருக்கிற படியினாலும், அவயவங்களைக் குறித்துத் தூலங்களென்று சொல்லுவோமென்றால், அவயவங்களுக்கு வெவ்வேறு நாமங்களிருக்கிறபடியினாலும், குட்டை நெட்டையைக் குறித்துத் தூலங்களென்று சொல்லுவோமென்றால், குட்டை நெட்கைளுக்கு வெவ்வேறு நாமங்களிருக்கிறபடியினாலும், பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களைக் குறித்துத் தூலங்களென்று சொல்லுவோமென்றால், பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களுக்கு வெவ்வேறு நாமங்களிருக்கிறபடியினாலும், அந்தப் பஞ்சமகா பூதங்கள் சத்ததன்மாத்திரையை வினா ஆகாசமில்லை. சத்தபரிசு தன்மாத்திரை வினாவாயுமில்லை. சத்தபரிசு ரூபதன் மாத்திரையை வினா அக்கினியில்லை. சத்தபரிசு ரூபரசு மாத்திரையை வினா அப்புமில்லை. சத்தபரிசு ரூபரசுகந்த தன்மாத்திரையைவினா பிருதிவியில்லை. ஆனபடியினா லிந்தப் பஞ்சிகிருத பஞ்சமகாபூதங்கள் அபஞ்சீ கிருதமான பஞ்சீதன்மாத்திரையைத் தவிரவுமில்லை ஆதலாலிந்த அபஞ்சீகிருதமா

னபஞ்சதன்மாத்தினாகளிடத்தி லத்தியஸ்தமானது
க்கெதிராகத்தோற்றுகிற பஞ்சமகாபூதங்களென்கிற
தூலபூதங்களு மிதனுடைய காரியமான பிரமாதி
ரிபீலிகாந்தமான சமஷ்டி வியஷ்டிதூல சரீரங்க
ளும் இதன்மேல் அத்தியஸ்தமான நாமங்களு
மிதைக் குறித்துவருகிற ஆபாசங்களும் சசவிஷாண
வந்தியாபுத்திர ககனூரவிந்த மித்தியாபுருஷன்போ
லவே காலத்திரயத்திலுந் தனக் கில்லவேயில்லை. இத்
ற்குச் சம்மதிவசனம்.

இத்தூல சரீரத்தின்பேரில் அத்தியஸ்தமாய்த்
தோற்றுகிற பிராமணத்துவஞ் சரீரத்தைக் குறித்து
சொல்லுவோ மென்றால் சரீரம் கூடித்திரியர்களுக்கிரு
க்கிறபடியினாலும், குடுமி பூணூலைக் குறித்துச்
சொல்லுவோ மென்றால், அக்குடுமி பூணூல் மண்
னுடையானாக் கிருக்கிறபடியினாலும் அவயவங்க
ளைக்குறித்துச் சொல்லுவோ மென்றால், அவ் வவ
யங்களுக்கு வெவ்வேறு நாமங்க ளிருக்கிறபடியினா
லுந் தாய்தகப்பன் பிராமணனான படியினாலவர்க
ளைக் குறித்துச் சொல்லுவோ மென்றால், தாய்தகப்ப
னானுண்டான நகதந்வகேசமல மூத்திரங்ளுக்கும்
பிராமணத்துவம் வரவேண்டும், அப்படி வாவில்லை

ஆதலா லிந்தப் பிராமணத்துவாதி நாமங்கள் பிள்ளைகள் விளையாட்டினுற் பெயர்வைத்துக் கொண்டாற் போலச் சொல்லப்பட்டதே யல்லாமற் பரமார்க்கமாகக் காலத் திரயத்திலுந் தனக்கில்லையென்று விவேக சாரமென்கிற கிரந்தத்தில் வ்ராசுதேவ சுவாமியார் நிரூபித்திருக்கிறதும் பூபாலகா விருட்சத்திற் றுருவுண்டாயிற்று. தாருவிற் பல்லக்குண்டாயிற்று. இஃதுவிருட்ச மென்றுந் தாருவென்றும் பெயரில்லை. சனங்க ளுன்னைப் பல்லக்கிலேறி வருகிறானென்று சொல்லுவார்களே யல்லாமல் இராசா விருட்சத்தின் பேரி லேறிவருகிறு னென்றும் தாருமேலேறி வருகிறுனென்றும் ஒருவருஞ் சொல்லவில்லை. பல்லக்குத் தாருவினுற் பண்ணப்பட்டதே யல்லாமல் வேற்றல்ல. அந்தத் தாருவினைப் பிரத்தியேகமாய் விவரித்துப் பார்த்தா லதற்குப் பல்லக்கென்கிற பேருண்டோ வென்று விசாரியும். அதுவுமல்லாம லிந்தக் குடையிருக்கின்றதே அஃ தநேகமூங்கிற் பிளாச்சுக்களினற் குறுக்கு நெடுக்குமாகப் போட்டுக் கட்டிக்குடையென்று சொல்லப்பட்டுக்கொண் டிருக்கின்றது.

இந்தப் பிளாச்சுக்களைப் பிரத்தியேகமா யெடுத்து விவகரித்துப் பார்த்தா. லது குடையென் றெப்படிச் சொல்லப்படும்.

இப்படியே பஞ்சபூதங்களுடைய பரிணாம விசேஷத்தினு லுன்சரீரமென்று மென்சரீர மென்றும் விவகரிக்கப் படுகிறது.

பூர்வகர்ம சந்நியமான தேகங்களிற் பிரவேசித்த சீவனை ஸ்திரீயென்றும் புருஷனென்றும் யானை யென்றும் குதிரை யென்றும் பசுவென்றும் பட்சி யென்றும் வினமாகப் படுகிறது.

இஃது இலௌகிகப் பார்வையினு லல்லாமற்பார மாதிகமான பார்வையிலலை. அந்த வறிவே ஸ்வரூப மான ஆத்மாயட்சராட்சசர்கள் முதலான தேவமனுஷிய பிராமணக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரஜாதிக ளும் பசுமிருக பட்சியாதிக ளென்கிற நாமங்களும் ஆத்மாவுக்குக் கர்மசந்நியமே யல்லாமற் சபாவமாயில்லை: ஆனபடியினு னானிப்படிப் பட்டவனென்றெப்படிச் சொல்லப்படும். இராசாவென்றும் சேவகனென்றும் வன்னிபுனென்றும் விவகரிக்கப் படுகிற வஸ்துவெல்லாம் அசத்தென் றீறியவேண்டும்.

எந்த வஸ்துவாகட்டுங் காலாந்தரத்திற் பிறவி யாய்ப் பேரிடப் படுகின்றதோ அந்த வஸ்துவுக்குச் சத்தென்று சொல்லப்படாது. நீயொருவனே தேசத்

துக் கரசனென்றும் தகப்பனுக்குப் பிள்ளையென்
றும் சத்துருவுக்குப் பகையாளி யென்றும் பெண்
சாதிக்குப் புருஷனென்றும் குமாரனுக்குத் தகப்ப
னென்று மிப்படிச் சொல்லப்படுகிறபோது உன்னை
யாரென்று நிச்சயிக்கலாம். ஒ இராசாவே! நீயாவது
தலையோ? வயிறோ? கையோ? காலோ? இந்த வவயவங்
களுக்குப் புறம்பான சூட்சும புத்தியினு லுன்னை
யாரென்று விசாரித்துப்பார். இப்படி தத்துவநிச்சய
மாயிருக்க இதரவித்தையினு லாத்மாவை இப்படிப்
பட்டதென் றெப்படிச் சொல்லலா மென்று விஷ்
ணுபுராணத்தில் விப்பிரோததமரான சடபரதர் சவ்
வீர மகிபாலராஜாவுக் குபதேசம்பண்ணி யிருக்கிற
தும் சத்ததன்மாத்திரியைத்தவிர ஆகாசமில்லை. சத்
தப்ரிசதன் மாத்திரியைத் தவிர வாயுமில்லை. சத்தப
ரிசரூபதன்மாத்திரியைத்தவிர அக்கினியில்லை. சத்தப
ரிச ரூபரசதன்மாத்திரியைத்தவிர அப்புமில்லை. சத்
தபரிசரூப ரசகந்ததன்மாத்திரியைத் தவிர பிருதிவி
யில்லை. என்றாத்தமாநாதம் விவேகமென்கிற கிரந்தத்
திற சங்கராசாரியர் சுவாமிகள் நிரூபித்திருக்கிறதும்
பிரமாணமாம். இதுவேசித்தம்.

தூலப்பிரகரணம் சம்பூரணம்.

உ

நான்காவது

சூட்சுமப்பிரகரணம்

— 100 —

முற்பிரகரணத்திற் பஞ்சீகிருத பஞ்சமஹாபூ
தங்களையும் சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மமான சரீரங்க
ளையும் இதன்மேற் கற்பிதமான ஆயாசங்களையுமு
டைய தூலசரீரந் துத்தானன்றென நியதிபண்ணி
இதற்குக் காரணமான சூட்சும சரீரமுந் தானல்ல
வென்று நீக்குதற்பொருட்டுத் தன் ஸ்வரூபம் நிரூ
பிக்கிறார்.

சுலோகம்.

நவ்யவாஸந்தஸ்யரூபஸ்ய துத்தானந்தஸ்ய ஸ்வரூபஃ |
சூட்சுமஸ்யரூபஸ்ய துத்தானந்தஸ்ய ஸ்வரூபஃ || ௨௦

இதனதுபொருள்.

சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தி லா
ரோபிக்கப்பட்டது சூட்சுமசரீரம். அதன் ஸ்வரூபம்
நிரூபிக்கப் படுகின்றது.

அஃதெப்படி யெனில் சத்ததன்மாத்திரை சாத்
 விகாம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது ஞானம். சத்ததன்
 மாத்திரை இரசோம்சஞ் சமட்டியிற்கூடினது சமா
 னவாயு. சத்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாம்சஞ்
 சுரோத்திரேந்திரியம். சத்ததன்மாத்திரை விஷயம்.
 சத்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி-ரசோம்சம் வாகிந்திரி
 யம். இந்தஞானஞ் சமானவாயு சுரோத்திரேந்திரி
 யஞ் சத்விஷயம் வாகிந்திரியம். இந்த வைந்தையுஞ்
 சத்ததன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. பரிசுதன்மாத்
 திரை சாத்விகாம்சஞ் சமஷ்டியிற்கூடினது மனது. ப
 ரிசுதன்மாத்திரை. இரசோம்சஞ்சமஷ்டியிற்கூடினது
 வியானவாயுவு. பரிசுதன்மாத்திரை வியஷ்டி. சாத்நி
 காம்சந் தொக்கேந்திரியம். பரிசுதன்மாத்திரை விஷ
 யம். பரிசுதன்மாத்திரைவியஷ்டி இரசோம்சம்பாணீந்
 திரியம். இந்தமனது வியானவாயு தொக்கேந்திரியம்
 பரிசுவிஷயம் பாணீந்திரியம் இந்தவைந்தும் பரிசு
 தன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. ரூபதன்மாத்திரை
 சாத்விகாம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது புத்தி. ரூபதன்
 மாத்திரை. இரசோம்சஞ்சமஷ்டியிற்கூடினது உதா
 னவாயு. ரூபதன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாம்சம்
 நேத்திரேந்திரியம். ரூபதன்மாத்திரை விஷயம். ரூப

தன்மாத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சம்பாதேந்திரியம். இந்தப்புத்தி உதானவாயு நேத்திரேந்திரியம் ரூபவிஷயம் பாதேந்திரிய, மிந்தவைந்தும் ரூபதன்மாத்திரையைத்தவிரவில்லை. இரசதன்மாத்திரை சாத்விகாம் சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினதுசித்தம்.

இரசதன்மாத்திரை ரசோம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது அபானவாயு. இரசதன்மாத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சஞ் சிசுவேந்திரியம். இரசதன்மாத்திரை விஷயம். இரசதன்மாத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சங்குய்யேந்திரியம். இந்தச்சித்தம் அபானவாயு சிசுவேந்திரியம் ரசவிஷயங் குய்யேந்திரியம் இந்தவைந்தும் இரசதன்மாத்திரையைத்தவிரவில்லை. கந்ததன்மாத்திரை சாத்விகாம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது அகங்காரம். கந்ததன்மாத்திரை இரசோம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது பிராணவாயு. கந்தன்மாத்திரை வியஷ்டி சத்விகாம் சங்கிராணேந்திரியம். கந்ததன்மாத்திரை விஷயம். கந்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சங்குதேந்திரியம். இந்தவகங்காரம் பிராணவாயு கிராணேந்திரியம் கந்தவிஷயம் குதேந்திரிய மிந்தவைந்துங் கந்ததன்மாத்திரையைத்தவிரவில்லை. இந்தவாக்காதி கன்மேந்திரியங்க ளேந்தும் சத்வாதிவிஷயங் க்ளேந்தும் சரோத்

பதிப்பு.]

சூட்சுமப்பிரகாரணம்.

எரு

திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்தும் பிராணாதிவாயுக்க
ளைந்தும் ஞானம் நீங்கலாகக் தாமனாதிபந்தக் கரணங்
கணன்குமாக வந்த விருபத்துநர லுங்கூடிச் சூட்சும
சரீரமாயிற்று. இதற்குச் சம்மதி வசனம்.

கலோகம்.

పంచస్థాన సూక్ష్మదీప శ్రీపరియసమస్యం అసా
వ్యతభూతీధం సూక్ష్మం గంభీర సాధనం॥ * ౨౨

இதனதுபொருள்.

பஞ்சப்பிராணனும் மனமும் புத்தியும் ஞானே
ந்திரியங்களுங் கன்மேந்திரியங்களுஞ் சூட்சும சரீர
மென்று பெயர். இப்படி ஆசாரிய சுவாமிக ளர்த்ம
போத மென்கிற கிரந்தத்தினிலுபிக்கிற ரானபடியி
னானிதுவே பிரமாணசித்தம்.

ஆன லாசாரிய சுவாமிக ளர்த்ம போதமென்
கிற கிரந்தந்திற் சூட்சுமசரீரம் பதினேழு தத்துவ
மென்று விருபித்திருக்க, இருபத்துநான்கு தத்துவ
மென் றெப்படிச் சொல்லப்படு மென்றால், மனதிற
சித்தத்தையும் புத்தியி லாங்காரத்தையு மடக்கிப்
பஞ்ச விஷயங்களையும் நீக்கிப் பதினேழாகக் கூறி

னார். யாமிந்தச் சித்தம் மகங்கார மிவைகளிள்குணம் வெவ்வேறே யிருக்கின்ற படியினு லிவ்விரண்டை யுஞ் சூட்சுமசரீரத்துக்குக் காரணமான பஞ்சதன் மாத்திரைகள் விஷயரூபமாகத் தோன்றுகிற பஞ்ச தன்மாத்திரைகளைத்தவிர சூட்சுமசரீர மிராதானப டியினு லிந்தவிஷயங்க ளைந்தையுமாக வேழையுங் கூட்டிச் சூட்சுமசரீர மிருபத்துநாலென்று சொன் னது சித்தம்.

இப்படியே தன்னிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற் றுகிற பஞ்சதன் மாத்திரையினுலான விர்தச் சூட்சு மசரீரந்தானல்ல. இந்தச் சூட்சுமசரீரத்தை யறிந்த ஞானமேதான். அஃதெப்படி யென்னில் வாக்குப் பாணிபாதம் சூய்யம்சூதங்க ளென்கிற கன்மேந்திரி யங்களுக்கு வசனதான கமன ஆனந்தவிசர்க்கமான விஷயங்க ளுண்டாயிருந்தாலும் இந்தச் சுரோத்தி ரேந்திரியஞ் சத்தவிஷயத்தினுல் வாகிந்திரியத்திற் கறிகிறது. தன்னு லறியப்பட்ட விர்த வாகிந்திரியந் தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம். இந்தவாகி ந்திரியந் தானல்ல. இவ்வாகிந்திரியஞ் சத்ததன்மாத் திரை வியாடி சாத்விகாம்சத்தினு லானது. இதன் ஹானிவிருத்திகளினுல் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்

கில்லை. இந்தவாகிந்திரியந் தானானால் இந்தவாகிந்திரி
யம்போனாற் றுன்போக வேண்டுமே? இந்த வாகிந்திரி
யம் போனாலுந் தானப்படிப் போகவில்லையே? ஆகை
யாலிந்த வாகிந்திரியத்துக்குச் சாட்சியா யறிந்த
சுரோத்திரேந்திரியமேதான். இப்படியே தொக்
கேந்திரியம் பரிசுஷியத்தினாற் பாணீந்திரியத்துக்
கறிகிறது. தன்னாலறியப்பட்ட விர்தப் பாணீந்திரி
யந் தன்னை யறியமாட்டாதாகையாற் சடம். *

இந்தப் பாணீந்திரியந்தானல்ல. இந்தப் பாணீந்
திரியம்பரிசுதன்மாத்திரானியஷ்டிரேசோம்சத்தினா
லானது. இந்தப் பாணீந்திரியத்தினுடைய ஹானிவி
ருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்
தப் பாணீந்திரியமே தானானால் இந்தப் பாணீந்திரியம்
போனாற் றுன்போகவேண்டுமே? இந்தப் பாணீந்திரி
யம் போனாலுந் தான்போகவில்லையே? ஆகையினாலிப்
பாணீந்திரியத்துக்குச் சாட்சியாயறிந்த தொக்கேந்
திரியமேதான். இப்படியே நேத்திரேந்திரியம் ரூப
தன்மாத்திரையினாற் பாதேந்திரியத்துக் கறிகிறது.
தன்னா லறியப்பட்ட பாதேந்திரியந் தன்னை யறிய
மாட்டாதாகையாற் சடம்.

இந்தப் பாதேந்திரியந்தானல்ல. இந்தப்பாதேந்திரியம் ரூப்தன்மாத்தினை வியஷ்டி இரசோம்சத்தினாலானது. இந்தப் பாதேந்திரியத்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை இந்தப் பாதேந்திரியமே தானா லிந்தப் பாதேந்திரியம் போனாற் றான் போகவேண்டுமே? இந்தப் பாதேந்திரியம் போனாலுந்தான் போகவில்லையே? ஆனபடியினாலிந்தப் பாதேந்திரியத்துக்குச் சாட்சியா யறிந்த நேத்திரேந்திரியமேதான். இப்படியே சிசுவேந்திரியம் "இரசவியஷயத்தினாற் குய்யேந்திரத்தை யறிகிறது. தன்னு லறியப்பட்ட குய்யேந்திரியந் தன்னை யறிய மாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்தக் குய்யேந்திரியந்தானல்ல. இந்தக் குய்யேந்திரியம் இரசதன்மாததினை வியஷ்டி இரசோம்சத்தினாலானது. இந்தக் குய்யேந்திரியத்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தக் குய்யேந்திரியமே தானா லிந்தக் குய்யேந்திரியம் போனாற் றான் போகவேண்டுமே? இந்தக் குய்யேந்திரியம் போனாலுந் தான் போகவில்லையே? ஆனபடியினாலிக்குய்யேந்திரியத்துக்குச் சாட்சியாயறிந்த சிசுவேந்திரியமேதான். இப்படியே கிராணேந்திரியங்

கந்தத மாத்தினை யினுற் குதேந்திரியத்தை யறிகிறது. தன்னு லறியப்பட்ட குதேந்திரியந் தன்னை யறியமா ட்டா தாகையாற் சடம். . .

இந்தக் குதேந்திரியாதானல்ல இந்தக் குதேந் திரியங் கந்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி இரசோமசத்தி னுலானது. இந்தக் குதேந்திரியத்தினது ஹானிவிருத் திசுளினுல்வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கெலை. இந்தக் குதேந்திரியமே தானானு லிந்தக் குதேந்திரியம் போ னுற் றான் போகவேண்டுமே? இந்தக் குதேந்திரியம் போனாலுந் தான் போகவில்லையே? ஆனபடியினு லிந தக் குதேந்திரியத்துக்குச் சாட்சியா யறியாத ரோ ணேந்திரியமேதான். இந்தச் சரோத்திரம் தொக்கு சட்சு சிதராசிராண மென்கிற ஞானேந்திரியங்கள் சத்த - பரிச - ரூப - ரச - கந்ததன் மாதத்தினாங்ளி னுல் - வாசகு - பாணி - பாதம - குய்யம - ருத்ங்க ளென்கிற கன்மேந்திரியங்களை யறிபிறது தன்னுலறி யப்பட்ட கன்மேந்திரியங்கள் தானல்ல. இந்தக் கன் மேந்திரியங்கள் பஞ்சதன்மாத்திரைவியஷ்டி இரசோ ம்சத்தினுலானது. ஆகையா லிந்தக் கன்மேந்திரியங்க ளுடைய ஹானிவிருத்திகளினுல்வருகிற சுகதுக்கங்க ளுனக்கெலை. அந்தக் கன்மேந்திரியங்களே தானானு

லிர்தக் கன்மேந்திரியங்கள் போனாற் றான் போக வேண்டுமே? இந்தக்கன்மேந்திரியங்கள் போனாலுந் தான் போகவில்லையே? ஆனபடியினு லிர்தக் கன்மேந் திரியங்களுக்குக் சாட்சியாய்நிந்த ஞானேந்திரியங்க ளேதான். இப்படியே சுரோத்திரம் தொக்குசட்சு கிசுவாக்ரணங்களென்கிற ஞானேந்திரியங்களுக்குச் சத்தபரிசு ரூபரசுகந்த தன்மாத்தினைக் ளென்கிற விஷயங்க ளுண்டாயிருந்தாலும் அகங்காரம் பிரா ணவாயுவோடே கூடிக் கிரானேந்திரியத்தைப் பற் றிக் கந்தமறிகிறது. இப்பிராணவாயு கிரானேந்திரி யம் கந்ததன்மாத்தினை இந்தமூன்றையு மறிந்த வகங்காரமே தான். தன்னுலறியப்பட்ட விர்தமூன் னுந் தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்த மூன்றுந் தானல்ல. இந்தமூன்றுஞ்சமஷ் டிரசோம்சத்தினாலும் வியஷ்டி சாத்விதாம்சத்தினு லுமானது. இம்மூன்றினுடைய ஹானிவிர்த்திகளி னால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்த மூன் றுந்தானை விர்தமூன்றும் போனாற் றான் போக வேண்டுமே? இந்தமூன்றும் போனாலுந் தான் போக வில்லையே? ஆகையாலிர்த மூன்றுக்குஞ் சாட்சியா ய்நிந்த அகங்காரமேதான். இப்படியேசித்தும் அபா

னவாயுவோடேகூடி சிசுவேந்திரியத்தைப்பற்றி இரசத்தையறிகிறது. ஆகையாலிந்த அபானவாயுசிசுவேந்திரியம் இரசதன்மாத்தினா இம்மூன்றையு மறிந்த சித்தமே தான். தன்னாலறியப்பட்ட இந்த மூன்றுத் தன்னை யறியமாட்டாவாகையாற் சடம்.

இந்த மூன்றுத் தான்ல்ல. இந்தமூன்றும் இரசோம்சசஷ்டியினாலும் சாத்விகாம்ச வியஷ்டியினாலுமானது. ஆகையாலிந்த மூன்றினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்த மூன்றுமேதானான விந்தமூன்றும்போனாற் ருன்போகவேண்டுமே? இந்தமூன்றும் போனாலுந் தான் போகவில்லையே? ஆகையா விந்தமூன்றுக்குஞ் சாட்சியாய் யறிந்த சித்தமேதான். இப்படியே புத்தி உதானவாயுவோடேகூடி நேத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றி ரூபத்தையறிகிறது. இந்த வுதானவாயு நேத்திரேந்திரியம் ரூபதன்மாத்தினா இந்த மூன்றையுமறிந்த புத்தியேதான். தன்னாலறியப்பட்ட விந்தமூன்றுத் தன்னை யறியமாட்டாவாகையாற் சடம்.

இந்த மூன்றுத் தானல்ல. இந்தமூன்றும் சமஷ்டி இரசோம்சத்தினாலும் வியஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினாலுமானது. ஆகையாலிந்த மூன்றினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தமூன்றுமே தானா விர்தமூன்றும் போனாற்றான் போகவேண்டுமே? இந்தமூன்றும் போனாலுந்தான் போகவில்லையே? ஆனபடியினால் விர்தமூன்றுக்குஞ் சாட்சியாய்நிந்த புத்தியேதான்.

இப்படியே மனது வியானவாயுவுடனே கூடித் தொக்கேந்திரியத்தைப் பற்றிப் பரிசுத்தையற்றிருந்து. ஆகையாலிந்த வியானவாயு தொக்கேந்திரியம் பரிசுவிஷயம் இந்தமூன்றையு மறிந்த மனமே தான். தன்னாலறியப்பட்ட இந்தமூன்றுந் தன்னை யறியமாட்டா னாகையாற் சடம்.

இந்த மூன்றுந் தானல்ல. இந்தமூன்றும் பரிசுதன்மாத்தினை சமஷ்டி இரசோம்சத்தினாலும் வியஷ்டி சாத்விகாட்சத்தினாலுமானது. ஆகையாலிந்த மூன்றினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்த மூன்றுமே தானா விர்தமூன்றும் போனாற்றான் போகவேண்டுமே? இந்தமூன்றும்

பதிப்பு.]

சூட்சுமப்பிரகரணம்.

அந்

போனாற்றான் போகவில்லையே? ஆகையால் இந்த மூன்றுக்குஞ் சாட்சியாய் இந்த மனமே தான்.

இப்படியே ஞானம் சமானவாயுவுடனே கூடிச்சு ரோத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றிச்சத்தத்தையறிகிறது. ஆகையால் இந்தச் சமானவாயுச் சரோத்திரேந்திரியம் சத்தவிஷயம் இந்த மூன்றையுமறிந்த ஞானமே தான். தன்னாலறியப்பட்ட விர்தமூன்றுந் தன்னை யறியமாட்டாவாகையாற் சடம்.

இந்த மூன்றுந் தானல்ல. இந்தமூன்றுஞ் சத்தத் தன்மாத்திரைசமஷ்டி இரசோம்சத்தினாலும்வியஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினாலுமானது. ஆகையால் இந்தமூன்றுனுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்த மூன்றுமேதானா, விர்த மூன்றும்போனாற்றான் போகவேண்டுமே? இந்தமூன்றும் போனாலுந் தான் போகவில்லையே? ஆனபடியினால் விர்தமூன்றுக்குஞ் சாட்சியாய் இந்த ஞானமே தான். இந்தப் பிராணதிவாயுவுக்க னேந்து, சரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்க னேந்து, சத்தாதிவிஷயங்க னேந்து, ஆகப் பதினைந்தையுமறிந்த ஞானம் யன்று புத்தி சித்த மகங்காரங்க ளென்கிற அந்தக், கரணங்

களேதான் தன்னுலறியப்பட்ட விர்தப் பதினைந்துந் தன்னை யறியமாட்டாவாயை யாற் சடம்.

இந்தப் பதினைந்துந் தானல்ல. இந்தப் பதினைந் தும் பஞ்சதன்மாத்தினா சமஷ்டி இரசோம்சத்தினு லும் வியஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினுமானது. ஆகை யாலிர்தப் பதினைந்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளி னால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தப் பதி னைந்துந் தானா லிர்தப் பதினைந்தும் போனாற் றுன் போகவேண்டுமே? இந்தப் பதினைந்தும் போனாலுந் தான் போகவில்லையே? ஆகையாலிர்தப் பதினைந்துக் குஞ் சாட்சியாய்நிந்த கரணங்களேதான்.

இப்படியே மனதென்றறிந்த ஞானமேதான். தன்னுலறியப்பட்ட மனதுதன்னை யறியமாட்டாதா கையாற்சடம்.

இந்த மனது தானல்ல. இந்தமனது பரிசுதன் மாதத்தினா சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினுலானது. இந் தமனத்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால்வருகிற சுக துக்கங்க டனக்கில்லை. இந்த மனதேதானா லிர்த மனதுபோனாற் றுன்போகவேண்டுமே? இந்தமனது போனாலுந் தான் போகவில்லையே? ஆகையாலிர்த மன துக்குச் சாட்சியாட் றிந்த ஞானமேதான்.

இப்படியே புத்தி யன்றறிந்த ஞானமேதான். தன்னாலறியப்பட்டபுத்தி தன்னை யறியமாட்டாதா கையாற்சடம்.

இந்தப் புத்திதானல்ல. இந்தப்புத்தி ரூபதன்மா த்தினை சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினாலானது. ஆகையா லீந்தப் புத்தியினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தப் புத்தியே தானானலீந்தப்புத்திபோன்ற முன்போகவேண்டுமே? இந்தப்புத்தி போனாலுந் தான்போகவில்லையே? ஆ கையா லீந்தப்புத்திக்குச் சாட்சியாயறிந்த ஞான மேதான்.

இப்படியே சித்தமென்றறிந்த ஞானமேதான். தன்னு லறியப்பட்ட சித்தந் தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்தச் சித்தந் தானல்ல. இந்தச் சித்தம் இரச நன்மா த்தினை சமஷ்டி. சாத்விகாம்சத்தினாலானது. ஆகையாலீந்தச் சித்தத்தினுடைய ஹானிவிருத்தி களினால்வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தச் சித் தமேதானானலீந்தச் சித்தம்போன்ற முன் போகவே

ண்டுமே? இச்சித்தம்போனாலுந்தான் போகவில்லையே? ஆகையா லீந்தச்சித்தத்துக்குச் சாட்சியாய்நின்றனா னமேதான். இப்படியே அகங்காரமென்றறிந்த ஞானமேதான். தன்னாலறியப்பட்ட அகங்காரந்தன் னை யறியமாட்டாதாகையாற் சடம்.

இந்த அகங்காரந் தானல்ல. இந்த வகங்காரங் கந்ததன்மாத்திரா சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினுலா னது. ஆகையா லீந்தவகங்காரத்தினுடைய ஹா னிவிருத்திகளினால்வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை.. இந்த வகங்காரமேதானாலு லீந்தவகங்காரம் போனா ற் றுன்போகவேண்டுமே? இந்தவகங்காரம் போனா லுந் தான்போகவில்லையே? ஆனபடியினு லீந்த வகங் காரத்துக்குச் சாட்சியாய்நின்ற ஞானமேதான்.

இந்தமனம் - புத்தி - சித்தம் - அகங்காரங்க ளென்கிற-சமூசய-நிச்சய-சாஞ்சல்லிய -அபிமானங் களையறிந்த ஞானமேதான் - தன்னு லறியப்பட்ட லீந்தநாலுந்தன்னை யறியமாட்டா வாகையாற் சடம். இந்தநாலுந் தானல்ல. இந்தநாலும் பரிச - ரூப - ரச-கந்ததன்மாத்திராகளி னுடைய சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினுலானது: இந்த நாலினுடைய ஹானிவி

ருத்திகளினால்வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந் தநாலுமேதானா லீந்தநாலும். போனாற் றுன்போக வேண்டுமே? இந்தநாலும் போனாலுந்தான் போக வில்லையே? ஆகையால் இந்தநாலுக்குஞ் சாட்சியாய் நின்ற ஞானமேதான். வசன தானகமன ஆந்த விசர்க்க மிவைகளைப் பண்ணுகிற கிரியாசத்தியான கன்மேந்திரியங்க ளோந்தும், சத்தாதிவிஷயங்க ளோந் தும், இந்த விஷயங்களைக் கிரியாசத்தியான* ஞா னேந்திரியங்களைந்தும், உசவாச ரூபமான பிரணவா யுவும், நிசவாசரூபமான அபானவாயுவும், முழுங்கப் படுகிறதுந் தும்முகிறது மிருமுகிறதுங் கன்திறக்கி றது மூடுகிறதுமான வுதானவாயுவும், புசித்தவன் னத்தை வியாதிக்கப் பண்ணுகிற வியானவாயுவும், புசித்த பதார்த்தத்தைச் சமானமாகப்பண்ணுகிற சமானவாயுவும், இப்படிப்பட்ட கிரியாசத்தியான பிரணாதி வாயுக்களோந்தும், இவைகளை யெல்லாமறி கிற வாதக்கரணங்களுமாக விருபத்துநாலுந் தன் னையறியமாட்டா னாகையாலும், போகட்டுந் தங்க ளேத்தாங்க ளறிவார்களோ? அதுவு மில்லாதபடியினா லும் ஒருத்தனாயொருத்த ரறிவார்களோ? இதுவுமில் லாதபடியினாலுங் கிராகசத்திக்கிரியாசத்திகளாயிருந்

கிறபடியினாலுஞ் சடங்களானபடியினாலும் இந்தவிருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் தானல்ல. இந்தவிருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் பஞ்சதன்மாத்தினையினுடைய சமஷ்டி வியஷ்டி ராசசசாத்விகாரம்சத்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால்வருகிற சுகதுக்கங்கடனக்கில்லை. இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களினாலே இந்தவிருபத்துநான்கு தத்துவமும் போனாற்றான் போகவேண்டுமே? இந்த விருபத்து நான்கு தத்துவம் போனாலுந் தான்போகவில்லையே? எப்படிப் போகவில்லை யென்று நித்தினாயிலிந்த விருபத்து நான்கு மில்லாமற் போனாலுந் தான்காரணம்கமா யிருந்துகொண்டு திரும்பவும் விருத்திவந்து விழித்தவுடன் இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவமில்லாமற் சுகமேயிருந்தேனென்று தானிருந்த வனுபவஞ் சொல்லுகிற னானபடியினாலும், இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவமும் தானல்ல. இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் சேஷத்திரம். இந்தவிருபத்துநான்கு தத்துவங்களையு மறிந்த ஞானமே சேஷத்திரன். இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் அநாத்மா. இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களை யறிந்தவறி

பதிப்பு.]

குட்சுமப்பிரகாரணம்.

அக

வே ஆத்மா. இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களை யுமறிந்தவறிவே புருஷன். இதற்குச்சம்மதிவசனம்.

சுலோகம்

ரூபஞ்சயஸ்ய ஸ்வரூபம் துஷ்யதே
தூஷ்யதே ஸ்வரூபம் துஷ்யதே || ௨௩

இதனதுபொருள்.

ரூபந்திரிஸ்யம் - கண்திருக்கு. அக்கண்திரிஸ்யம் - மனந்திருக்கு. அம்மனந்திரிஸ்யம் - ஆத்மந்திருக்கு. அவ்வாத்மா திரிஸ்யமாகமாட்டாது.

என்று வித்தியாரண்யசுவாமிகள் திருக்குத்திரிசிய விவேகமென்றபடியினாலும், சுருதிகளிற் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், இதுவே பிரமாண சித்தம்.

இந்த சேஷத்திரஞ்ஞான தானே சமஷ்டிகூட்சும சரீரங்களிலும் இவைகளுக்குக் காரணமான அபஞ்சீ கருதமான பஞ்சதன் மாத்திரைகளிலும் அதுகூடமா யிருந்துகொண்டு சாட்சியாயறிகுறானபடியினாலும், இந்தச் சமஷ்டி வியஷ்டியான சூட்சும சரீரங்களும் இவைகளுக்குக் காரணமான அபஞ்சீகருத பஞ்சதன் மாத்திரைகளுந் தானல்ல.

தனக்கெதிராய்த் தோற்றுநிற விந்தச் சமஷ்டியி
யஷ்டியான் சூட்சும சரீரங்களிடத்திலு மிவைகட்
குக் காரணமான பஞ்சதன்மத்தினை எரித்திலும்
அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுநிறதைத் தைசதனென்
றுஞ் சொர்ப்பன கற்பிதனென்றும் பிராதிபாதிக
னென்றும் இரணிய கர்ப்பனென்றும் மஹாப்
பிராணனென்றுஞ் சூத்திராத்மா வென்றும் அபி
மானத்துவமும் சொர்ப்பனாவத்தையுங் சுண்டஸ்தா
னமும் சுயேச்சாபோகமும் உகார மாத்திரையும்
சாத்விககுணமும் இச்சாசத்தியும் விஷ்ணுமூர்த்
தியும் பிராமயகோசமும் மனோமயகோசமும் விஞ்
ஞானமய கோசமும், நான்வார்த்தை சொல்லுகிற
வன் - நான் தாதா - நான் நடக்கிறவன் - நான்சகல
விசர்ச்சனம் பண்ணுகிறவன் - நான் ஊமையன் -
நான், நொண்டி - நான் முடவன் - நான் பத்தகோஷ்
டன் - நான் பண்டகனென்கிற கன்மேந்திரியங்களு
டைய கிரியாவத்தியாசங்களும், நான் கேட்கிறவன் -
நான் பரிசிக்கிறவன் - நான் பார்க்கிறவன் - நானுருசியறி
கிறவன் - நான் வாசனையறிகிறவன் - நான்செவிடன் -
நான் மதத்துப்போ யிருக்கிறவன் - நான்குருடன் -
நான் உருசியறியாதவன் - நான் மூக்கறையனென்கிற

ஞானேந்திரியங்களுடைய கிராகாத்தியாசங்களும்,
நான் சீவிக்கிறவன் - நான் சஞ்சரிக்கிறவன் - நான்
சத்தியுடையவன்-நான் வீரியமுடையவன் - நான் ப
சித்தவனென்றும் - நான் தாகித்தவனென்றும் -
நான் வாயுவேகனென்றும் - நான் பலமுடையவ
னென்றும் - நான் அம்பலாபான சித்தன் - நான்
அடயோகி-நான் லயயோகியென்றும் - நான் கண்டி
றந்து மூடுகிறவன் நானிருமுகிறவன் - நான் றம்பு
கிறவன்-நான் கொட்டாளிவிடுகிறவன்-நான் விழுங்
சுகிறவனென்றும் - நான் வாந்திபண்ணுகிறவன்-நா
ன் சீரணம்பண்ணிக் கொள்ளுகிறவன்-நான் ஏப்ப
மிடுகிறவனென்றும் - இவை முதலாகிய பஞ்சப்பிரா
ணங்களுடைய கிரியாத்தியாசங்களும், நான் சங்
கற்பவர்த்தன் - நான் மனோவேகி - நான் போகி-நான்
மந்திரயோகி-நான் சோகி-நான் இராகி-நான் மேகி-
நான் துவேஷி - நான்காமி - நான் சமுசயமுள்ளவ
னென்றும் - நான் யுத்திவந்தன் - நான் விவேகி-நா
ன் மகாபுத்தியுள்ளவன் - நானேகசந்தக்கிராகி-நான்
கர்த்தா - நானிச்சயவந்தன் - நான் விருத்தன்-நான்
பண்டிதன்-நான் உலோகாந்தரகாமி யென்றும்-நான்
சஞ்சலன் • நான் சபலன் - நான் சிந்தகனென்றும்-

நானகங்காரி - நானுக்கிரன் - நான் வீரன் - நான்கு
 ரன் - நான் பிமானியென்கிற | இவைமுதலான வந்
 தக் கரணங்களுடைய கிராகாத்தியாசங்களும், உதா
 த்தம் - அநாதாதத்தம் - ஸ்வரிதங்களென்கிற வேத
 சுரங்களும் - சத்த சுரங்களும் - இராககீதங்களும் -
 பேரி - மிருதங்க - சங்க - பணவ-கோமுகாதி வாத்
 தியங்களும் - சதுர்வித பேதசத்தங்களும் - இலாப
 பிரலாப-துர்லாப - பருஷாலாப - காடின்னியாலாப-
 சோகாதி துக்க சத்தங்களும் - அஷ்டாதச-யாஷை
 களும் - இவைமுதலான சத்தங்களுடைய வத்தியா
 சங்களும், சீத - உஷ்ண - மிருது - கடின - தார
 தன்மியாதி பரிசுத்தினுடைய வத்தியாசங்களும், நீ
 ல-பித - சுவேத-ரத்த - அரிசனமுதலான தாரதன்
 மியாதி ரூபத்தினுடைய வத்தியாசங்களும், உப்பு -
 புளிப்பு-கைப்பு - தித்திப்பு-துவர்ப்பு முதலான இரச
 தாரதன்மியமான உருசியினுடைய வத்தியாசங்களும்,
 சுருந்த-துர்க்கந்த - மிஸ்ரகந்த - தாரதன்மியாதி வா
 சனைகளினுடைய வத்தியாசங்களும், இந்தச் சூட்சு
 மப் பிரபஞ்சத்தைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சத்த
 சாஸ்திர தர்க்கசாஸ்திர மீமாம்ச சாத்திரங்களும்,
 சமஷ்டி வியஷ்டியினுண்டான அநேகவத்தியாசங்

களும், இவைமுதலான விந்தச் சூட்சுமப் பிரபஞ்சத்தின்பேரில் றேற்றுகிற சகல் வத்தியாச்சங்களும், இதற்காதாரமான சூட்சுமப் பிரபஞ்சமும், சசவிஷ்ணவந்தியாபுத்ர ககரூரவிந்தமித்தியா புருஷன்போலவே காலத்திரயத்திலுந் தன்னிடத்திலில்லை. இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களைக் குறித்துச் சூட்சுமசரீரமென்று சொல்லுவோ மென்றால், இந்தவிருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் வித்திருபமாய் வேவ்வேறு நாமங்க ளிருக்கிறபடியினாலும் ஞானம்-சமானவாயு - சுரோத்திரேந்திரியம் - வாசுந்திரியம் - இந்தநான்கு விருத்தியும் சத்ததன்மாத்தினையைத் தவிரலில்லாதபடியினாலும், மனது - வியானவாயு-தொக்கேந்திரியம் - பாணிந்திரியம் - இந்தநான்கு விருத்தியும் பரிசுதன்மாத்தினையைத் தவிரலில்லாதபடியினாலும், சித்தம் - அபானவாயு - சிசுவேந்திரியம் - சூர்யேந்திரியம்- இந்தநான்குவிருத்தியும் இரசதன்மாத்தினையைத் தவிரலில்லாதபடியினாலும், அகங்காரம் - பிராணவாயு - கிராணேந்திரியம் - குதேந்திரியம் - இந்தநான்குவிருத்தியும் கந்ததன்மாத்தினையைத் தவிரலில்லாதபடியினாலும், அகங்காரம் - பிராணவாயு - கிராணேந்திரியம் - குதேந்திரியம் இந்த

நான்குவிருத்தியுங் கந்ததன்மாத்திரையைத் தவிர
 வில்லாதபடியினாலும், இந்தப் பஞ்சதன் மாத்திரைக
 னைப் பிரத்தியேகமாய் விவகரித்துப் பார்க்குமிடத்
 தில் அகங்காரதத்துவ மென்கிற அவஸ்தையி லத்
 தியஸ்தமாய்த் தன்னிடத்தி லெதிராய்த்தோற்றுகிற
 அபஞ்சீகிருதமான பஞ்சதன்மாத்திரைகளும் இவை
 களுக்குக் காரியமான சூட்சுமப் பிரபஞ்சமும், இத
 னிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற நாமங்களு
 ம், இதைக்குறித்து வந்த வாபாசங்களுஞ் சசவி
 ஷாண் வந்தியாபுத்திர ககரூர விந்தமித்தியா' புரு
 ஷன்போலவே காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை. இத
 ற்குச் சம்மதிவசனம்.

கலோகம்.

ॐ चक्षुःश्रुत्योऽपि विज्ञानं विज्ञानं विज्ञानं ॥ १ ॥
 ॐ चक्षुःश्रुत्योऽपि विज्ञानं विज्ञानं विज्ञानं ॥ २ ॥

இதனதுபொருள்.

பஞ்சபூத ஸ்வரூபமான பிரபஞ்சங் கானற்ச
 லத்துக்கொடுப்பானது. நானே யெங்கும் பரிபூரணமா
 யிருக்கிறேன். ஆருங்கு நமஸ்காரம் என்றும்.

பதிப்பு.]

சூட்சுமப்பிரகரணம்.

கூரு

கலோகம்.

மனோநலத்திஃ சரீரம் ட்ரியம் தந்நாத்திஃ தான
புதபம்வகம் அஹம்ஸ்யஸ்ய சிவீத்யுதாஸதமீச
மாநாநமூபேதஸ்யஸ்யம்॥ ௨௭

இதனதுபாநா.

சுத்தசொருபமாயும் சர்வேஸ்வரனாயும் சர்ஸ்வ
தமாயு மிருக்கின்ற ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை மனதும்
புத்தியும் அகங்காரமும் பஞ்சதன் மாத்தினாயும்
பஞ்சமகா பூதங்களும் சரீரமும் அடையமாட்
டாது.

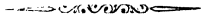
என்றும் அவதூத கீதைமுதலிய சாஸ்திரங்க
ளில் தத்தாத்திரய யோகீஸ்வரர்முதலிய பெரியோர்
கள் சொல்லியிருக்கிற படியா விதுவே பிரமாண
சித்தம்.

சூட்சுமப்பிரகரணம் சம்பூரணம்.

ஐந்தாவது

காரணப் பிரகரணம்.

முற்பிரகரணத்திற் சங்கற்பரூபமான சூட்சும சரீரத்தையும் அதற் காதாரமான பஞ்சதன்மாத்தி னைகளையும் நியதிகளைத் தவைகட் காதாரமான வலித் தையை நியதி களைதற்பொருட் டதன்மயமான காரண சரீர ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கிறார்.

சுலோகம்.

సచ్చిదానందస్వరూపే సత్త్వగ్నోఽతఃపఘః॥ కా
రణం తత్స్వరూపంతు తాన త్తత్రనిరూప్యతే॥ ౨౬

இதனதுபொருள்.

சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தி லாரோ பிக்கப்பட்டது காரணசரீரம். அதினுடைய ஸ்வரூப மானது நிரூபிக்கப்படுகிறது.

காரண சரீரமாவது - பஞ்சதன் மாத்திரைகள் பிரத்தியேகம் பிரத்தியேகமாய் விபகரித்துப் பார்க்குமிடத்திற் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திரககரைவிந்த மித்தியா புருஷன்போலவே யொன்று மில்லாமற் போனபடியினால் இதுவொன்று மில்லையென்றுதோற்றப்பட்டதே காரணசரீரம். இந்தக் காரணசரீரத்துக்கு அகங்காரதத்துவ மென்றும் அரித்தை யென்றும் தமசென்றும் தூலசூட்சும சரீரங்களுக்கீடுக் காரணமென்றும் ஒன்றுத் தெரியவில்லை என்றும் ஒன்றுங் காணவில்லை பென்றும் ஒன்றுந்தோணவில்லையென்றும் பிராந்தி என்று மிவைமுதலான பரியாய நாமங்களையுடைய வினாவே காரணசரீரம். இதற்குச் சம்மதிவரணம்.

சுலோகம்.

புனஸ்து லிஷாஸ்யத் து காரணச் சாதிவ்யதீ । க்
 வ டி லித் து லு டஸ்து மூ லு ட லி லு ட ஹ மீத் ॥ ௨௨

இதனது பொருள்.

அநாகியாகியும் அநிர்வாச்சியமாகியு மிருக்கின்றபடியிற் காரணோபாதியென்று சொல்லப்பட்டது.

இம்முன்று பாதிகளுக்கும் அன்னியமா யாத்மாவை யறியவேண்டியது.

என்று ஆசாரியசுவாமிக ளாத்மபோதமென்கிற கிரந்தத்தி னிருபித்திருக்கிற ரானபடியினு லீது வே பிரமாணசித்தம்.

தன்னிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற விந்தக் காரணசரீரந்தானல்ல. அதெப்படித் தானல் லவென்றால், ஒன்றுமில்லையென்றால் ஒன்றுமில்லையெ ன்றீ தோற்றப்பட்ட விந்தக் காரண சரீரத்துக் கொன்றுமில்லை யென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னு லறியப்பட்ட விந்தக் காரணசரீரந்தன்னை யறியமாட் டாதாகையாற் சடம். இந்தக் காரணசரீரந்தானல்ல. இந்தக் காரணசரீர மகத்துவத்தினாலானது. அந்தக் காரணசரீரத்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால்வரு கிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தக் காரணசரீரமே தானான விந்தக் காரணசரீரம் போனாற் றுன் போக வேண்டுமே? இந்தக் காரணசரீரம் போனாலுந் தான் போகவில்லையே? அதெப்படி, போகவில்லையென்றற் சமாதி ய்ஸ்ஸதையிற் காரணசரீரம்போனாலுந் திரும் பவும் விருத்திவந்தபின்பு சுகமே யிருந்தேனென்று

சொல்லுகிற னுனபடியின லிந்தக் காரணசரீரந் தானல்ல. இந்தக் காரணசரீரத்துக்குச் சாட்சியாயறிகிற ஞானமேதான்.

இந்தக் காரணசரீரத்துக்குச் சாட்சியாயறிகிற தானே சமஷ்டி காரணசரீரங்களிலேயும் அனுஞ் தமாயிருந் தறிகிற ஞானமே தான். தன்னுலறியப்பட்ட விர்தச் சமஷ்டிகாரணசரீரந் தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்தச்சமஷ்டி காரணசரீரந் தானல்ல. இப்படித் தனக்கெதிராய்த் தோற்றுகிற சமஷ்டிவியஷ்டியான காரணசரீரத்தின்பேரி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற பிராஞ்ஞன் பாரமார்த்திகன் அவச்சின்னன் அவ்வியாகிருதனென்கிற அபிமானித்துவமும் சுமுத்தியவஸ்தையும் ஆனந்தமயகோசமும் தாமசகுணமும் ஆத்மமானந்த போகமும் ஞானசத்தியும் உருத்திரமூர்த்தியும் இருதயஸ்தானமும் மகாரமார்த்திராயும் நான்குப்பாதகுரு நான்சந்துஷ்டன் நான்சாத்விகன் நான் இராசதன் நான் தாமசன் நான்சடன் நான்னந்தன் நான்னஞ்ஞானி நான் மூடீன் நான்சந்தன் நான் சுண்டன் நான்மோகி நான்விவேகி நான்

பிரார்த்தன் நான் பாபிஷ்டன் நான் சோம்பன் நா
 னென்றுக்கு மாகாதவன் நானெறிந்துபோட்டவன்
 நான் கெட்டுப்போனவன் நான் வெறியன் நான்கை
 யாலாகாதவ னென்கிற பிராந்தி சந்நியாத்தியா சத்
 துவமும் இந்தக் காரணசரீரத்தைக்குறித்துச்சொல்
 லப்பட்ட சத்தசாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் வேதாந்
 தசாஸ்திரமுதலிய சாஸ்திரங்களும் சமஷ்டியிஷ்டி
 யென்கிற வத்தியாசங்களும் இவைமுதலான விரந்தக்
 காரண பிரபஞ்சத்தின்பேரிற் றோற்றுகிற சகலவத்தி
 யாசங்களஞ் சசவிஷ்ணுவந்தியா புத்திர சகரா
 விர்த மித்தியாபுருஷன்போலவே காலத்திரயத்தி
 லுந் தனக்கில்லை. அதெப்படி. தனக்கில்லையென்று
 லதற்குத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகச் சொல்லுகி
 றோம்.

அதென்னவென்றால், கடத்தைக் குறித்துவந்த
 கடாபரவங் கடத்தைத்தவிர வெப்படி யில்லையோ?
 ஆப்படியே பிரபஞ்சத்தைக் குறித்துவந்த பிரபஞ்ச
 பாவம் பிரபஞ்சத்தைத் தவிரவில்லை. ஆனபடியினால்
 மகத்துவத்தின்பேரி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற
 விரந்தக் காரணப்பிரபஞ்சமும் இதனிடத்தி லத்தி
 யஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற பிராந்திசந்நிய நாமங்களும்

பதிப்பு.]

காரணப்பிரகரணம்.

கடுக

இதைக் குறித்தாவந்த வாபாச்ங்கனும் சசவிஷாண
வந்தியாபுத்திர ககராவந்த மித்தியாபுருஷன்போ
லவே சாலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை. சித்தம். இதற்
குச் சர்வமதிவசனம்.

சுலோகம்.

தீபம் ஓய மனோபுத்தி ப்ரக்யதீர்ஷி விக்ரஹ
உத்யுதிநாகீரணவ்யதாபுரணவ்யதா|| ௨௧

இதனாற்போதம்.

தேகம் இந்திரியம் மனது புத்தி பிரகிருதி
இவைகளுக்கு விலட்சணமாகியும் ஆவைகளிஷ்வி
ருத்திகளுக்குச் சாட்சியாகியும் இராசாவைப்போல
வெங்குஞ் சம்பந்தமில்லாதவனாகியும் ஆத்மாவைய
றியவேண்டியது.

என்று ஆசாரியசுவாமிக ளாத்மபோத மென்கிற
கிரந்தத்தி னீருபித்திருக்கிற ரானபடியினு லீதுவே
பிரமாணசித்தம்.

காரணப்பிரகரணம் சம்பூர்ணம்.

பதிப்பு.] மகாகாரணப்பிரகரணம் ' க௦௩

காரண சரீரமென்றுபேர். இந்தப் பிரத்தியகாத்து
மாவென்கிற மகாகாரண சரீரத்துக்கே சித்தென்றும்
சைதன்யமென்றும் போதமென்றும் கூடஸ்தனென்
றும் ஞானமென்றும் சாட்சியென்றும் திருக்கென்
றும் திரிசியானுவித்த மென்றும் இவைமுதலான
பரியாயநாமங்களாம். இதற்குச் சம்மதிவசனம்.

சுலோகம்.

மாஹாசுபிஷக்ஷோஸ்யஸ்யஜ்ஞாநிபக்ஷஃ | ஸ
ஷோக்ஷஸ்யஸ்யஜ்ஞாநிபக்ஷஃ || 30

இதனதுபொருள்.

மாயோபாதிகனாயுஞ் சுகத்துக்குக் காரணமாயுஞ்
சர்வஞ்ஞத்துவம் முதலான இலட்சணங்களோடே
கூடினவனாகியும் பாரோக்ஷமாயுஞ் சபதிமாயையா
யுமிருக்கின்ற வீஸ்வரனே தத்பதார்த்தமாம்.

என்று ஷசாரிய சுவாமிகள் வாக்கால்
யென்கிற கருத்துத்தினி ரூபித்திருக்கிற ரா
ஸிதுவே பிரமாணசித்தம். பின்னுமிந்தப் பிரத்திய
காத்துமாவான் சாட்சியே சாட்சியமான சுகத்துரு
பமாய்த் "தோற்றுகிறபடியினு ஷிந்தச் சுகத்துருப

மாய்த்தோற்றுகிற மகாகாரண சரீரமான பிரத்தி
யகாத்மாவுக்கே அகண்டாகார விருத்தியென்றும்
ஆனந்தவிருத்தி யென்றும் சம்பிரஞ்ஞாத சமாதி
யென்றும் சுத்தானு வித்தமென்றும் ஓங்காரமென்
றும் பிரணவமென்றும் போதாங்குர மென்றும்
தோணலென்றும் ' கிராகசத்தியென்றும் சிற்சத்தி
யென்றும் பிரதமாபாசமென்றும் பின்னும் அசங்கசச்
சித்தானந்த சொற்பிரகாச நித்தசுத்தபுத்த நின்மல
நிராகார நிருபத்திரவ நிர்ச்சங்க நிர்விகார நிர்விகற்ப
நிராலம்ப அகண்டானந்த பரிபூரணானந்த நித்தியா
நந்த நிர்விசேஷானந்த ஸ்வரூப பாவமென்கிற சத்
தானுவித்த சவ்விகற்ப சமாதியென்றும் இவைமுத
லாய் மகத்தான பரியாய நாமங்களாம். இதற்குச்
சம்மதிவசனம்.

கலோகம்.

ఏకంబ్రహ్మచిదాకాశంసర్వాత్మక మఖండీతం నిరం
తరం నిరాకార మతీభవయ రాఘవ|| 30

இதனதுபொருள்.

சிதாகாச ஸ்வரூபமாகியும் சர்வ ஸ்வரூபமாகியும்
அகண்டாகாரமாகியும் நிரந்தரமாகியும் நிராகாரமா

கியும் ஏகமாகியுமிருக்கின்ற பிரமத்தைப் பாலனம் பண்ணும்.

என்று வாசிட்ட ராமாயணமென்கிற கிரந்தத்தில் பூரீராமரைப் பார்த்து வசிட்ட ருபதேசம்பண்ணி யிருக்கிற ரானபடியினாலும், ச்ருதிகளில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறபடியினாலும், இதுவே பிரமாணசித்தம்.

இவைமுதலான வியஷ்டி-சமஷ்டி-அகண்டாகார விருத்திகளுடைய பரியாய நாமங்களோடே கூடி யிருக்கிறதே மூலப்பிரகிருதி யென்கிற மகாகாரண சரீரம். தன்னிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற விர்த மகாகாரண சரீரந் தானல்ல. அதெப்படிந்தா னல்லவென்றால், தூஷ்ணம் பூதாவதையி லிர்த மகா காரணசரீர மில்லாமற்போனாலுந் தானென்கிற பிரகிருதியில்லாமற் றானையிருக்கிறபடியினு லிர்த மகா காரண சரீரந் தானல்ல. இந்த மகா காரணசரீரத் தின்பேரி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற சர்வஞ்ஞ னென்றும் திவிஷால் வேதியென்றும் தானே சர்வ மென்றும் தன்னுடைய சுற்பணியே சுகத்தென்றும் தன்னிடத்திற் சுகத் துற்பத்தி ஸ்திதி சங்காரங்களா கிறதென்றும் தானே சுகத்துக்குக் காரணமென்

றும் தானே சர்வசத்திவந்தனென்றும் தானேசர்
 வசத்திலு ம்நுகுதமா யிருக்கிறவனென்றும் தானே
 சவர்க்க மத்தியபாதான பிரமலோகாதி சகலலோ
 கங்களிலுமிருக்கிற பேர்களுடைய விர்த்தாந்தங்க
 ளெல்லாந் தெரிகிறவனென்றும் பின்னுந் தனக்கு
 த்துரியாவத்தை யென்றும் மூர்த்தன்ய ஸ்தான
 மென்றும் ஆனந்தபோக மென்றும் பிந்துவென்
 றும் இந்த மகா காரணசரீரத்தைக் குறித்துச்சொ
 ல்லப்பட்ட சத்தசாஸ்திரம் தர்க்கசாஸ்திரம் மீமா
 ம்ச சாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் வேதாந்தசாஸ்திர
 மிவைமுதலிய சகல சாஸ்திரங்களும் இந்தச் சாஸ்
 திரங்களுக் கேதுவான சூக்குமை பைசந்தி மத்
 திம்ம வைகரி வாக்கென்கிறதும் இவைமுதலான
 சகல வத்தியாசங்களும் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திர
 க்கனூரவிந்த மித்தியா புருஷன்போலவே காலத்திர
 யத்திலுந் தனக்கில்லை. இப்படித் தன்னிடத்தி லத்
 தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற இந்தச் சாட்சித்துவ
 மென்கிற மகா காரணசரீரமே சாட்சிய மென்னப்
 பட்ட பிரபஞ்சத்தைக் குறித்துவந்தது. ஆனபடியி
 னூலிந்தச் சாட்சியமாயிருக்கப்பட்ட பிரபஞ்சங் கா
 லத்திரயத்திலுந் தன்னிடத்திலில்லை. ஆனபடியினு

லிந்தச்சாட்சியத்தைக் குறித்துவந்த சாட்சித்துவ
மென்கிற மகா காரணசரீரமும். இதனிடத்தி லத்தி
யஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற சர்வஞ்ஞத்துவாதி நாமங்
களும் இதைக் குறித்துவந்த ஆபாசத்துவமும் சச
விஷாண வந்தியாபுத்திர கக்ஞரவந்த மித்தியாபுரு
ஷன் ஃபாலவே காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை. ஆன
படியினு லிந்தச்சாட்சி சாட்சியரகிதமாய் நினைப்பும
றப்பில்லாமல் தியானத்திலேயு மில்லாமல் தூஷ
ணீம் பூதனாயிருக்கப்பட்ட சுகஸ்வரூபங் குருவாக்கி
யத்திற் றானென் றறிந்துநின்றே மூலப்பிரகிருதி ரகி
தமான தன்னுடைய ஸ்வரூபம். இதற்குத் திருஷ்
டாந்தம் ஆறுகடந்து பத்துப்பேர் போகச்சே அந்தப்
பத்துப்பேர் கணக்காளியான வொருவன் மற்றவான்
பதுபேரையு மெண்ணித் தன்னை யெண்ணுமற் பத்தா
வான் றானாயிருந்துந் தன்னைப் பத்தவானென் றறி
யாமற் போனதே அதிர்ஷ்டானுஞ்ஞானமான மூலப்
பிரகிருதி ஆபத்தாக்கியத்தினற் பத்தாவான்றானெ
ன்றறிந்துநின்றதே மூலப்பிரகிருதிரகிதமான தன்னு
டைய ஸ்வரூபம். இதற்குச் சம்மதிவசனம்.

ஞானஞ் சுருவுமாம். பருவுமாம். ஆதெப்படி
யென்னிலநானென்றறிந்த அறிவுதானெனல் சுருவு.

அதுதான் என்றென்கிற மறதியே பளுவென்று
 லோககுருவா யிருக்கப்பட்ட வேதவியாசபகவான்
 ஸ்ரீராமஸ்தவராசமென்கிற கிரந்தத்தி னிருபிக்கிறப
 டியினாலும், அறிந்தேனென்கிற நினைப்பும் அறியே
 நென்கிற மறப்பும் இவ்விரண்டுமின்றி யிருக்கி
 றதே நிரதிசயானந்த மென்று அவதூதகிதையில்
 தந்தாத்திரய யோகீஸ்வரர் நிருபித்திருக்கிறபடியி
 னாலும், ஆசிரியர்-சீடன் இவர்களுடைய பிரசிடேஷத்
 தரம் ஆலம்பழத்தைக் கொண்டு, ஸ்வாமி இதோ
 கொண்டு வந்தேன். அதைப்பிள, பிளந்தேன். அதி
 லென்னகண்டாய்? ஒன்றுங்காணவில்லை. பரமான்னுக்
 களைக் கண்டேன். அப் பரமான்னுக்களி லொன்றைப்
 பிள, பிளந்தேன். அதி லென்னகண்டாய்? ஒன்றுங்
 காணவில்லை. இப்படிக்கொத்த அனுவான விராயில்
 இலை-புனை-விழுது பொந்துகள் முதலான விகாரங்
 களோடுகூடிய ஆலமரமானது எப்படி அடங்கியி
 ருந்ததோ? அப்படியே யுன்னிடத்தி னுமருபமான
 பிரபஞ்சமுமடங்கி யிருக்கின்றது.

என்று காந்தோக்கிய வுபநிடத்திற் சொல்லியி
 ருக்கிறபடியினாலும், இதுவே பிரமாணசித்தம்.

மகரநாரணப்பிரகரணஞ் சம்பூர்ணம்.

ஏழாவது

நிசானந்தா னுபூதிப்பிரகரணம்.

முற்பிரகரணத்தில் வித்தியாஸூபமான மஹா காரணசரீரத்தை நியதிசுனைத் திவைகட் காதாரமான சச்சிதானந்த வொருமையினுள்ள நிரதிசயானந்த வனுபவ மாம்பொருட் டுகற் கங்கமான நிசானந்தா னுபூதிப் பிரகரணம் நிரூபிக்கிறார்.

கலோகம்.

सच्चिदानन्दस्यैव साक्षात्पुरुष संसृतिः । सच्चिदानन्दस्यैव साक्षात्पुरुष संसृतिः ॥ ३.१

இதனதுபொருள்.

சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மா வென்னும் அமிர்தசாகரத்தில், நித்திய சாஸ்வதமான முத்தியிருக்கிறது. அதினுடைய ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது.

அஃதாவது, மூலப்பிரகிருதி ரஹிதமான தன்னுடைய ஸ்வரூபவர்க்கணம் பரமஸ்வரூபத்தினுள்.

சத்தே சுயந்தோன்குறிபடியினுற் சித்தாச்சு. சித்
தேகமயமாயிருக்கிறபடியாற் சத்தாச்சு. இதற்கிரண்
டாம்வஸ்து வில்லாதபடியினு லானந்தமாச்சு. ஆக
ச்சே சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாய் அகண்டானந்த
ஸ்வரூபமாய் பரிபூரணானந்த ஸ்வரூபமாய் நித்தி
யானந்த ஸ்வரூபமாய் நிர்விசேஷானந்த ஸ்வரூப
மாய் நிருபநிருபத்திரவ நின்மல நிரவயவ நிரந்தக
நித்திய நிராகார நித்த நிஷ்கர்ம நிச்சங்க நிரவி
நிராஸ்வ ரூபமாய் நிற்க்குண நிஷ்கிரிய நிர்விகற்ப
நிரஞ்சன நிர்லட்சிய நிராலம்ப நிரதிசயானந்தஸ்வ
ரூபமாய் நிரீசநிர்லேப வாணநிர்ச்சிந்திய நிர்வசன
நிரூபானந்தஸ்வரூபமாய் நிர்வேத்திய நிச்சல நி
சேடிநிர்ச்சத்தநிர்ச்சீவ நிர்ச்சலானந்த ஸ்வரூபமா
ய் நிர்ப்பின்ன நிர்ப்போத நிர்நாம நிர்வியாச்சிய
நிர்ப்பாவ நிஷ்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபமாய் அச்சேத்திய
அச்சுலேந்திய அசோகிஷ்ய அதாகிய அகிராகிய
ஆதியந்த ரகிதானந்த ஸ்வரூபமாய் அக்ஷர அமல
அப்பிரமேய அநாசிரிய ஆனந்த கந்தஸ்வ ரூபமாய்
அநாதார அமிர்த அவிதாக்கிப அநாமய அதிரிசிய
அத்துவிதானந்த ஸ்வரூபமாய் அபாகிய அன்னிய
அபாகிய அநிர்வாச்சிய அதிந்திரிய அபோத்திய அரு

பதிப்பு.] நிசானந்தானுபூதிப்பிரகரணம். ககக

னிய அக்குரோத அபரோக்ஷாநந்த ஸ்வரூபமாய்
இவை முதலான தன் ஸ்வரூபத்தினுடையவர்னணீ
யநாமங்களாம். இதற்குச் சம்மதிவசனம்.

சுலோகம்.

निरुद्धोऽपि यो नित्योऽप्यनिरुद्धः। नि
रुद्धोऽपि नित्योऽप्यनिरुद्धः॥ ३८

இதனதுபொருள்.

ஒரு குணமும்மில்லாதவனாய் ஒரு கர்மமும்மில்லாத
வனாய் ஒரு விகற்பமும்மில்லாதவனாய் ஒரு மானமும்மில்
லாதவனாய் ஒரு விகாரமும்மில்லாதவனாய் ஒருருவமு
ம்மில்லாதவனாய் நித்தியமுத்தன யிருக்கிறேன்.

இப்படி ஆசாரியசுவாமிக ளாத்மபோதமென்கிற
கிரந்தத்தினின்றுபித்திருக்கிற ரானபடியினாலும்,வேத
சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும்,இது
வேபிரமாண சித்தம்.

இந்த ஸ்வரூபத்தினுடைய வர்னணீயநாமங்கள்
பிரபஞ்சத்தைக்குறித்து வந்ததேயல்லாமல் வேறல்ல.
அதெப்படி யென்னில், அசத்தைக் குறித்துச் சத்
தென்றும். சடத்தைக் குறித்துச் சித்தென்றும் துக்

கத்தைக் குறித்து ஆனந்தமென்றும் சகுணத்தைக் குறித்து நிற்குணமென்றும் ஆபரணத்தைக் குறித்து நிராபரணமென்றும் தாரணத்தைக்குறித்து நிற்காரணமென்றும் விஷயானந்தத்தைக் குறித்து நிர்விஷயானந்தமென்றும் பேதத்தைக்குறித்து அபேதமென்றும் பரோக்ஷத்தைக் குறித்து அபரோக்ஷமென்றும் தொய்தத்தைக்குறித்து அத்தொய்தமென்றும் விகாரத்தைக் குறித்து நிர்விகாரமென்றும் அவலம்பத்தைக் குறித்து நிராலம்பமென்றும் சங்கத்தைக் குறித்து நிர்ச்சங்கமென்றும் அப்பிரகாசத்தைக் குறித்துப் பிரகாசமென்றும் கண்டத்தைக் குறித்து அகண்டமென்றும் நாமத்தைக் குறித்து நிர்நாமமென்றும் சூனிபத்தைக் குறித்துப் பூரணமென்றும் வாக்கியத்தைக்குறித்து அநிர்வாச்சிபமென்றும் சத்தத்தைக் குறித்து நிர்ச்சத்தமென்றும் அஞ்சனத்தைக் குறித்து நிரஞ்சனமென்றும் வேத்தியத்தைக்குறித்து நிர்வேத்தியமென்றும் சலனத்தைக் குறித்துநிர்ச்சலனமென்றும்நிரமிதத்தைக்குறித்து அமிர்தமென்றும் ஆதியந்த சகிதத்தைக் குறித்து ஆதியந்த ரகிதமென்றும் பிரபஞ்சத்தைக் குறித்து நிஷ்பரபஞ்சமென்றும் சித்தநிரோதத்தைக் குறித்

மகாமகோபாத்திரிய, உத்தரன் குறித்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

புதுச்சேரி சென்னை 20.

பதிப்பு.] நிசானந்தானுபூதிப்பிரகரணம். ககங்

துயோகமென்றும், இலட்சியத்தைக்குறித்துநிர்லட்சி
யமென்றும் பெயர்களாம். பின்னுஞ் சர்வம் பிரமமெ
ன்றுஞ் சர்வஞ் சூனியமென்றும், இவைமுதலான
தன் ஸ்வரூபத்தினுடைய வர்ணனைய நாமங்கள் பிர
பஞ்சத்தைக்குறித்து அததியாசமாய்த்தோற்றிற்றே
யல்லாமற் சுதாவிர்தநாமங்கள் சசவிஷாண வந்தியா
புத்திர ககரூரவிந்தமித்தியா புருஷன்போலவேகால
த்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை. ஆனபடியினால் பேதா
பேதரகிதமாய்ப் புண்ணியா புண்ணிய ரகிதமாய்த்
தொய்தாத்தொய்தரகிதமாய்ப் பாவாபாவ ரகிதமாய்
ஞானஞ்ஞான ரகிதமாய்க் காரிய காரண ரகிதமாய்,
மாயரோகரகிதமாய்ப்பந்த மோக்ஷரகிதமாய், சுதது
க்கரகிதமாய், காமியாகாமியரகிதமாய், கம்மிபா கம்
மியரகிதமாய், சநநமரணரகிதமாய், விருத்திபக்ஷரகி
தமாய், உதயாஸ்தமானரகிதமாய், திவாராத்திர ரகி
தமாய், இவைமுதலாயிருக்கப்பட்ட தொந்த ரகித
மாய்த் துஷ்ணீம் பூதனாயிருக்கப்பட்ட தன்னுடைய
ஸ்வரூபத்திஸ்-ஆதிஷ்டாநஞ்ஞானமென்கிற ஆவர
ணமான மூலப்பிரகிருதியும் விசேஷபகாரணமானமக
தத்துவம் அகங்கர தத்துவம் பஞ்சதூனமாத்திரை

சூட்சுமதூலாதிப் பிரபஞ்ச மெப்படித் தோற்றுசிற
தென்றால், திருஷ்டாந்த் பூர்வகமாய்நிரூபிக்கிறோம்.

அந்தத் திருஷ்டாந்த மென்னவென்றால், மூல
ப்பிரகிருதியென்கிற மித்யாபுருஷனிடத்தில் அகங்
கார தத்துவமென்கிற இல்லாத சித்திரக் கோற்கை
யிற் பிடித்துக்கொண்டு பஞ்சதன்மாத்திரை யென்
கிற இல்லாத பஞ்சவன்னங்களினுற் றாலசூட்சும
மென்கிற பொய்யான சித்திரத்தைச் சூனியமென்
கிற வாகாசத்திலெழுதினற்போல விருக்கிறதென்று
வசிட்டபகவான் வசிட்டமென்கிற கிரந்தத்தி னிரூ
பித்திருக்கிற ராணபடியினு லீந்தத் தூஷணீம் பூதன
யிருக்கப்பட்ட தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தில் அதிஷ்
டானாஞ்ஞானமான ஆவரண மென்கிற மூலப் பிரகி
ருதியும் விசேஷபகாரணமான மகத்துவ மகங்கார
தத்துவமும் பஞ்சதன்மாத்திரை சூட்சுமதூலப் பிர
பஞ்சமும் சாக்கிர சொப்பனசுழுத்தி தூரியாவஸ்
தைகளும் விசுவதை சதபிராஞ்ஞா பிரத்தியக்குசை
தன்னிபமும், விராட்டு இரணியகர்ப்ப் அவ்விபாகிரு
தசருவசாட்சித்துவம் இராசதஜாமசசத்துவமான சு
த்தசத்துவமும் சுத்தசத்துவகுடங்களும் யுத்தபரி
யுத்த ஆனந்த ஆத்மானந்த போகங்களும், சிற்சத்தி

பதிப்பு.] நிசானந்தானுபூதிப்பிரகரணம்.

ககரு

பராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி கிரியாசத்திகளும், பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் மஹேஸ்வர சிதாசிவ மூர்த்திகளும், நேத்திரம் கண்டம் இருதயம் மூர்த்தன் னிய ஸ்தானங்களும், அகார உகாரமகாரபிந்துமாத் திரைகளும், இதைக்குறித்துவந்த அத்யாசநாமங் களும், இதைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சாஸ்திரங் களும், இதைக்குறித்து வந்த ஆபாசங்களும் இதை க்குறித்துவந்த ஸ்வரூபவர்ணனீயநாமங்களும், இந்த ஸ்வரூபவர்ணனீயமாய்ப் பிரதிபாதிக்கிற மகாவாக்கி யங்களையுபதேசம்பண்ணிக்கொண்டசீடர்களும், இந் தச் சீடரைக்குறித் துபதேசம் பண்ணின சற்குருக் களும், இந்தச் சற்குருக்களுடைய வுபதேசங்களும் இந்தவுபதேசத்தினால்வந்தசிரவணமனனரியதிகளும், ஈர்மபந்தி விராக்கியம் யோகத் தியானங்களும், சாம்பவிழுத்திரை கேசரிமுத்திரை அமனஸ்க முத் திரை மவுனமுத்திரைகளும், இந்தப் பிரபஞ்சம் அஞ்ஞானத்தினுற் றோற்றிற்றென்றும், ஞானத்தினு லில்லாமற்றோற்றிற்றென்றும், யோகத்தினுற் றன்னீத் தான் பார்க்கவேண்டுமென்றும், ஞானத்தினுற் றன்னீத்தானறிய வேண்டு மென்றும், இப்போ தறிந்து கொண்டேனென்றும், இவைமுதலான சகல சங்கற்

ககஅ

சத்தப்பிரகரணம்.

[சுத்தப்

நிவிர்த்தியெங்கே? முத்தியெங்கே? பந்தமெங்கே
என்று அஷ்டவக்கிர கீதையி னிரூபித்திருக்கிறபடி
யினாலும்.

கலோகம்.

అమనస్త్యస్య మేధుఃఖరాఽద్యేషభయాదయః|అప్రా
ణః మనాశ్శుభ్రోఽన్యదిశ్రుజ్ఞాననాత్ || 3౮||

இதனதுபொருள்.

அப்பிராணனென்றும், அமனஸ்தனென்றும்,
சுப்பிரனென்றும், வேதஞ்சொல்லுகிறபடியே எனக்
குமன்தில்லாத படியினால் துக்கமும் இராகமும் துவே
ஷமும் பயமுங்கிடையாதென்று ஆத்மபோதமென்
கிற கிரந்தத்தில் ஆசாரியசுவாமிகள் நிரூபிக்கிறபடிய
னாலும்.

கலோகம்.

ప్రశాంతవృత్తికంచి త్తంపమానందదీపకం|ఆసంప్ర
జ్ఞాతనாமాయంసమాధిర్వ్యగినాంప్రియః|| 3౯||

இதனதுபொருள்.

சகல சங்கற்பங்களும் உபசார்தியடைந்து பர
மானந்த மேலிட்டால் அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியெ
ன்றுபேர்.

பதிப்பு.] நிசானந்தா லுப்திப்பிரகரணம். ககக்

சு. லோகம்

స్వానుభూతి రసావేశాద్భ్రంశశ్చత్వానసపేక్షితం-నిఘ్న
కల్పసమాధిస్యాన్నివాతసలదీపవత్ || రం

இதனதுபொருள்.

சுவாஸ்தமென்கிற வமிர்ந ரசத்தினாலே சத்
தால்திரிசியத்தை விருமபாதிருக்கின் நிவாதஸ்தலத்
தீபம்போஸ விருப்பதே நிச்சலமான நிர்விகற்ப
சமாதி என்று வித்யாரண்ய சுவாமிகள் நிரூபித்திருக்
கிறபடியினாலும்.

சுலோகம்.

సంశాంతసర్వసంకల్పాయాఽలంబదవస్థితః ! జాడ్యున్మి
 ॥దావినిముక్తాసాస్వయాన్ స్థితిఃసరా॥

இதனதுபொருள்.

சகல சங்கற்பங்களும் உபசாந்தமாய்ச் சாட்டிய
நீதிநீரே நீங்கச் சிலையைப்போல் நிச்சலமா யிருப்
பது உத்தமமான ஸ்வரூபஸ்திதியென்று விசிட்ட
புண்ணவாசிட்டமென்கிற கிரந்தத்தினிருபித்திருக்
கிறபடியினாலும் வேதாந்தானுபவமறிந்த பெரியோர்
களுக்கு ஏதாவது முண்டானால்ல்லவா? இல்லையெனச்
சொல்ல வேண்டுமென்று தத்தாத்திரயயோகிஸ்வரர்
பூரணனந்தபோதமென்கிற கிரந்தத்தி னுரிமென்கிற
க்கிற படியினாலும்